

திராவிடநாடு

மலர் 5

காஞ்சிபுரம் 28-4-46

இதழ் 2

இராம இராச்சியம்

(கைவல்யம்)

வாசகர்களே! வாசிப்பார்களே! இராமராச்சியத்தைப்பற்றி எழுதுவதாகச் சொன்னேன். எழுதுவதென்றால் மலைபோலச் சங்கதிகள் மனதில் குவிந்து விடுகின்றன. எதை எழுதுவது, எதைவிடுவது! எல்லாவற்றையும் உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்கிற ஆசையும் முன்னால் நிற்கிறது. கழுவயதின் சோர்வு உண்டாகிறது. என் கற்பனையில்ல, உதையல்ல. எட்டிலுள்ளதும், எங்கும்நிறைந்துநிற்பதுமானதைமட்டும் எழுதினதும் பலவியாசங்களாகும். அவைகள் பரிட்சைக்குப் படிப்பதல்ல. மண்டையிலேற்றி மறைத்து வைத்துப் பரிட்சைக்கு எழுதுபவர்களையல்ல. படித்து ஆலோசித்து உண்மையை உணர்ந்து நடக்கும் குணத்தில் பொருந்தவேண்டியவை. நான் ஒன்று சேருவோம். மனம் ஒன்றுபட்டும். பெரியார் சொன்னவழி நல்ல வழி, நம்முடைய வழி நியாயமான வழி, அந்த வழி நம்மை எல்லாம் சரியான இடத்தில் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கும். பலகாலமாக நம்மிடையே வந்துசேர்ந்த பிழை பாடுகள் எல்லாம் ஒழிகியும். நம்முடைய ஆண்மையை நசுக்கிப்பழிக்கிடமாக்கிய சமய, சாதி ஆச்சாரங்கள் நடமாடாது அன்பினால் பறந்துவிடும். நம்மில் உயர்ந்த சாதி என்று, ஆச்சாரிகளென்று, அபிநயித்துக்கொண்டிருக்கும் குருக்கள், ஓதுவான், தேசிகள், பண்டாரம் முதலியவர்களைப் பார்ப்பன தாசி மக்களான சற்குத்திரர்கள் என்று இராமாயணம் சொல்லும். அவர்கள் நம்முடைய சோவோ, தோள்கோர்த்து நிற்கவோ வந்தாலும் வாட்டும். வாவிட்டாலும் அவர்களிடம் துவேஷமோ, கோபமோ, வேண்டாம். நாம் போகும் வழியில் அவர்களுடைய பாவனைகள் எல்லாம் மாண்டு மடிந்துபோகும். கிரர்களே உலகத்தில் பெரும் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். பயந்தவர்களும் உலகத்தில் இருப்பார்கள். கட்டையில்கோடாலிவெட்டு ஒரே இடத்தில் விழவேண்டும். வெட்டுச்சிதறினால் கட்டை உடையாது, கிறகுமாகாது. ஆனதால் ஒரே இடத்தில் எல்லோரும் அடிப்போம்.

இராமாயணம் உண்டானதற்கும், விஷ்ணு இராம அவதாரம் எடுத்ததற்கும் உள்ளமூலகாரணங்களைச் சொன்னேன். இப்பொழுது இராமாயணம் உண்மையாக உண்டானதையும், அதன் இராச்சிய பாரங்களையும் சொல்லுகிறேன். எல்லாம் கற்பனைக்கதைகள்தான். புத்திசாலிக்கூட்டம் மடையர்கூட்டத்தை அடக்கி ஆளச் செய்தவைகள்தான். ஆங்கிலம் படித்து பி. ஏ. பி. எல்., எம். ஏ. எல். டி., பரிட்சை கொடுத்துப்பல அறிவாளிகள் எழுதின ஆங்கிலப்புத்தகங்களையும் படித்து

துத்தமிழும்படித்துப்புலவர்களான நம் பெரிய பண்டிதர்களே மகாவிஷ்ணுவும் இலட்சுமியும் வைகுண்டத்தில் பள்ளியறையில் படுத்துக்கொண்டதையும், விஷ்ணு, சூன் மனையின் கற்பை அழிக்கச் சுவபெருமான தல் பராக்கிரமத்தைக்காட்டினார் என்பதையும் நம்பிப்பிச்சங்கம் செய்கையில், அந்தக் காலத்து மக்கள் இராமாயணத்தை நம்பினதில் ஆச்சரியமில்லை. இராமாயணத்தைக் கூறினது, கவி இன்பம்கண்டு, காவியப்பெருமை பேசியும், இராம இராச்சியநீதியை நிறுத்தியும் கண்டபலன் என்ன? முகமதியர் இராச்சியம் ஆயிற்று. ஒன்பது கோடி முகமதியர்கள் உண்டாக்கிற்று. ஆறு கோடி பேர்களைத் தீண்டாதவர்கள் என்று நிறுத்திற்று. மற்றவர்களை எல்லாம் சூத்திரர்கள் என்று முடிவு செய்து விட்டது.

இராமாயணம் நடந்திருந்தால் தானே அதற்குக் காலம் சொல்லலாம். புராணக்கணக்கின்படி எழுதின காலமும் சொல்லமுடியாது, என்றாலும் புத்தருக்குப்பின் எழுதப்பட்டது என்று சொல்லலாம். புத்தருடைய சங்கதிகள் இராமாயணத்தில் காணப்படுகின்றன. இராமர், காட்டில் பாதனைச் சந்திக்கும்போது துபாதனுக்கு இராசநீதியை உடதேசிக்கையில் புத்தர்கள் திருடர்கள், அயோக்கியர்கள் அவர்களைச் சேர்க்காதே; ஊரில் வைக்காதே; தூத்திவிடு; என்று சொன்னதாக இராமாயணத்தில் காணப்படுகிறது. ஆனதால் பௌத்தருக்குப்பின் இராமாயணம் எழுதப்பட்டது. இராமரால் வெட்டப்பட்ட சம்புகன் பெனத்தன். எப்படியெனில், சூத்திரன் தவம் செய்யக்கூடாதென்பதும், சூத்திரர்களுக்குத்தவம் என்பது உபதேசிக்கப்படவே இல்லை. புத்தமதத்தை அனுசரித்தத்தான் சம்புகன் காட்டில் தியானம் செய்தான்.

ஒருகாலத்தில் புத்தமதம் நமது நாட்டெல்லாம் பரவி இருந்தது. அப்பொழுது அசோக சக்கரவர்த்தி நமது நாட்டை ஆண்டு வந்தார். அவர் புத்தமதத்தை ஏற்றுத்தன் இராச்சியமெல்லாம் அதைப்பரப்பினார். சனங்களெல்லாம் அவரை வணங்கிப் புகழ்ந்தார்கள். அவர் இராச்சியத்தில் பாரும் பொய் சொன்னதில்லை. பெண்கள் எவரும் கற்புத்தவறி நடந்ததேகிடையாது என்று பல யாத்திரிகர்கள் எழுதி பிடுக்கிறார்கள், அப்பொழுது இந்து சமயம் என்கிற பிராமண வைதிக சமயம் கனிந்துப்போயிற்று.

அதைப்புகுத்திக்கப் பிராமணர்கள் இராமாயணம் எழுதினார்கள். "எங்களுக்கு இராமன் என்று ஒரு அசன் இருந்தான். அவன் விஷ்ணு அவதாரம். தஷ்டர்களைச் சித்திக்கப்பிறந்தான்" என்று பலதம் எழுதினார்கள். காமநீலைகளைக் கடவுளே செய்தார் என்று புராணங்களில் எழுதிக்கோயில்களிலும் தேர்களிலும் அவைகளைச் சித்திரித்தார்கள். அந்தந்த நாட்டிலுள்ளபெரும்பண்டிதர்களைக்கொண்டு அவைகளை மொழி பெயர்த்தார்கள், பாப்பினார்கள், பாராயணம் ஆயிற்று, பக்தியாயிற்று, தெய்வமாயிற்று. கோயில் ஆராதனை, அபிஷேகச்சந்தனத்தை அர்ச்சகர்கள் சாதாரண பார்ப்பனர் மாப்பிழ்ச்சி அதே கையால் அதே சந்தனத்தைக்கலக்கிச் சற்குத்திரர்களுக்கும் மடாதிபதிகளுக்குப் தீர்த்தப்பிச்சாதம் என்று கொடுக்கும் வழக்கமும், வாங்கிக் கொள்ளும் பக்தியு் எதனால் உண்டாயிற்றோ, அதிலிருந்தே எல்லாப் பிச்சைக்காரர்களும் வாசலிலின்று பிச்சைக்கேட்பார்கள். பிச்சைக்காரப்பார்ப்பனன், பார்ப்பனத்தின் நம் நடுவிட்டுக்கு வந்து கேட்பார்கள். இராமாயணம் கொண்டு வந்து விட்ட எல்லாவற்றையும் எழுத முடியாது, எட்டிலும் அடங்காது. நீங்களே ஆலோசித்துப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

விஷ்ணு இராமராக அவதாரம் செய்து இராமாயணம் நடந்ததாகவே வைத்தக்கொள்வோம். விஷ்ணுவின் சரித்திரத்தில் ஏதேனும் ஒழுங்கு இருக்கிறதா? விஷ்ணுகிற்கு இவ்வாததன்மை இராமருக்கு எப்படியும்? தெய்வங்கள், தேவர்கள், குய்க்குள், இராட்சதர்கள், ரிஷிகள் எல்லாம் சேர்ந்தவ்வா இராமராச்சியம்? அவர்களுடையது 'நமக்கு எப்படிப் பொருந்தும்? குய்க்குள்ளோ தேவேந்திரன், குரியன், பிரம்மா முதலியவர்களுக்குப் பிறத்தவைகள். இராம இராச்சியத்தை அவைகள் நிர்வகிக்கலாம். நமக்கு அந்தச்சக்தி உண்டா? அவைகளெல்லாம் அந்தாத்மா கூடப்பிறந்தவைகள்! நமக்குள் மகாத்மாகாந்தி ஒருவருக்குத்தான் அந்தாத்மா தெரியும். அந்த அந்தாத்மா கூட ஜன்னுவையும், வேலையும் கண்டால் குட்டிக்காணம்போடுகிறது. பலதேசத்தார்கள் படை எடுப்பால் நம் ஜனசமூகம் பட்டபாடு கொஞ்ச நஞ்சமா? அப்பொழுது இராம இராச்சியமும் இராமபஜனையும் இவ்வாமர இருந்தது! அன்று முதல் இன்றுவரையும் அதேசெய்த

காரியம்என்ன? அந்நியமதத்திற்கு அநேகரைப் போகும் படியாச்செய்தது. அந்நியமதக் கூட்டத்தைப் பெருக்கிற்று. தீண்டப்படாதவர்கள் என்று நமக்கு முதலெழுப்பு போன்ற ஒரு பெரும் சமூகத்தைக்குகைக்குள் அடைத்து வைத்திருக்கிறது. வெளியே வாக்கூடாதென்றும் தந்தையும் போட்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து பாராததப்பித்தவறி தன்னை நீட்டினால் அடி, உதை, குத்த எங்கிற ஆக்கினை செய்யவும் சொல்கிறது. இராமா என்கிற மந்திரத்தையும், இராம இராச்சியத்தையும் அண்ட முகட்டுக்கு அப்பால் கூடப்புழுகிறார்கள். அதற்காக எழுதின ஏடுகளோ கண்கெட்டி. கட்டின கோயில்களோ பல. ஆராதனை, உண்டினை, ஆச்சாரி, புரோகிதனுக்குப் போட்டசோத, தட்சண முதலியவைகளோ சொல்லி முடியாது. பலன் என்ன? உலகம் பொது விதியை உலவ்வனம் செய்தது. உலகப்பொதுத் தெய்வத்தைமறைத்ததன்விப்போலித் தெய்வத்தைக் காட்டிக் குாக்கையு் பட்சியையும் தெய்வமாகக் குப்பிடச் செய்தது. குாக்கையும் பட்சியையும் குப்பிடம்சேய்மிட்டி. அவைகளுக்கு மோட்ச மென்றும், சேவைபென்றும், திருநாள்என்னடும் ஜனங்களில்லை. அவைகளைத் தெய்வமாகக் காட்டிக் கொடுத்த, இராம இராச்சியத்தில் நாய்தடைந்தபலன், சர் இராமசாமி முதலியாரும் மற்றம் வெறும் ஊர் ஊராகப் போய், வீடு விடாக நுழைந்த "எங்கள் சனங்களுக்குச் சோத இல்லை, நீங்கள் கொடுக்காவிட்டால் இலட்சக்கணக்கில் மாண்டு போவார்கள், மனம் இரங்குங்கள்" என்று கெஞ்சிப் பிச்சை வாங்கச் செய்தது.

வாசகர்களே! எட்டிலுள்ளதையும் அனுபவத்தின் இருந்ததையும் இருப்பதையும் எழுதகிறேன். மேல் வாரியாகப் படித்துத்தன்மாம் நன்றியுடையபடித்த ஆலோசித்த அதன் உண்மையைத் தெரியுங்கள். வேதம்நிரூபித்தனாம் மீதர்ச்சமூகங்களின் அறிவைத் தந்தார்கள். இராமாயணத்தால் அநாதநிறுத்தினார்கள், ஐரோப்பாவிலும் மற்ற நாடுகளிலும் கோயில், சமயக்குருக்கள் கட்டுக்குக் குருட்டுத்தனமாகக் கீழ்ப்படிந்திருந்த தன்மையை வெட்டித் தன்மதிப்பைக்காக்கக் கற்றாதிபாரே தனதுக்கொருள் என்னும் சரித்திரம்பலபடித்திருப்பீர்கள். இராம இராச்சியத்தைப்பின் பற்றின இராசாக்கள் அவ்வழியில்செல்ல நிறுத்தவர்களைஎல்லாம் கொன்றார்கள். எந்த நாட்டிலாவது தெய்வம்மனிதனாக அநாதர்செய்த இராச்சியபாரம் செய்ந்திருக்கிறதா? பனதேசத்தார்களுக்குமதாட்டிக்கப்பெய்யுட

ராஜம் விலாஸ்

கைத்தறி ஜவுளிகள் :- கவர் புடவைகள்
உயர்தர ரகங்கள்! உத்தரவாத ஜரிகை!!
80, 100 ரூ. நூல்களால் தயாரிக்கப்பட்டவை!
ஒருமுறை விஜயம் செய்யுங்கள்

ராஜம் விலாஸ்,
சின்ன ஸௌராஷ்டிர தெரு, உறைபூர் P.O. திருச்சி.

இராம இராச்சியம்

1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

எடுக்க வெகுஆசை. இங்கிருக்கும் பெண், பொன் மற்றப்பொருள்களைக் கொள்ளை அடித்துக்கொண்டு போவதில் பரம்திருப்தி, அதுபோலவே நமக்குப்பல தெய்வலோகம். ஒவ்வொரு தெய்வலோகத்திலும், ஒவ்வொரு தெய்வம் அரசாட்சி செய்கிறது. நமதுநாட்டில் அவதாரம்செய்ய அவைகளுக்கு வெகு ஆசை. பெண், பொன்மற்ற எல்லாப்பொருள்களையும் அனுபவிப்பதில் பெரும்மகிழ்ச்சி. வைரகை, பொன்னாபரணம், தந்தப்பல்லக்கு, தங்கவாகனம், சதிர், சங்கீதம், வைப்பாட்டியுடன் பட்டணப்பிரவேசம், பள்ளியறை, பூதூல் கலியாணம், திருக்கலியாணம், சாந்தி கழிப்பு, திருஷ்டிப்போக்கு, தீட்டுக்கழித்தல், பால், பாயாசம், பஞ்சாயிர் தம், அக்கார அடிசல், ஆறுகாலம் அமுதுபடைத்தல் இத்தனையும் இகற்குவேண்டிய சாமான்களும் ஆட்களும் தெய்வலோகத்தில் இல்லை. மலைவாசம்செய்ய ஆங்கிலேயர் நமது நாட்டை விரும்புவது போலத் தெய்வங்களுள் அவதாரம் செய்து நமதுநாட்டுக்கு வந்துவிடு

கின்றன. யாத்திரையாகவரும் ஆங்கிலேயர்கள் நமதுநாடு பூர்வீகநாகரிகமுடையதென்றும், வந்தவர்களை உபசரிப்பதில் மேற்பட்டவர்கள் என்றும் சொல்லிவிட்டுப் போனதாகப்பத்திரிக்கைகளில்காணப்படுவதுபோல், அந்த அவதாரம்கடாட்சித்தது, இந்த அவதாரம் கருணை காட்டியது என்று சாஸ்திரங்கள் சொல்லக்கேட்டுப்பண்டிதர்களும் சொன்னார்கள், அவை இரண்டிலும் நமக்குப்பலன் ஒன்றே. எந்தத் தேவர்களாக இருந்தாலும் மோட்சமடையப்பூலோகத்தில்திரந்தே ஆகவேண்டுமென்று சாஸ்திரப்பண்டிதர்கள் சொல்வார்கள்.

சோழதேசத்து வைதிகப்பார்ப்பான் யாசகத்திற்குப் புறப்படுகையில், சந்திப்பவர்கள் எங்கேபோகிறீர்கள் என்று கேட்டால், முட்டாள்பய, சீமைக்குப்போகிறேன் என்று சொல்வார்களாம். அதுபோல அன்னிய தேசத்தார்களின் படைஎடுப்பும் தெய்வலோகத்துத் தெய்வங்களின் அவதாரங்களும் நம்மைப் பலதுன்பங்களுக்கு ஆளாக்கிவிட்டன. அந்த இரண்டு கொள்ளைக் கூட்டத்திற்கும், இராமாயணமும் இராம இராஜமுமே காரணம். எப்படியெனில் ஆதிப்படை எடுப்பு

இந்தியாவுக்கு வந்தவுடனே இங்குள்ள சமய, சாதி ஏற்பாடுகளைத் தெரிந்து கொண்டார்கள். கூத்திரிய ஜாதிதான் சண்டைபோடும், மற்ற ஜாதிகள் சண்டைபோடத் தெரியாது, பழகவில்லை; தீண்டப்படாத கூட்டம் தொட்டால் உண்ணப்படாது; ஒன்றாக உட்காரப்படாது என்று பல சூத்திரக்கூட்டம்; படைவருகிறது என்றுதெரிந்தாலே ஒடிப்போகிற பார்ப்பார்க்கூட்டம்; இதனெல்லாம் சைனியம் குறைந்தபடியிற்று. நாம்நடத்தும் கொடுமையால் அநேகர் எதிர்பக்கம்போய்ச்சேர ஏதுவாயிற்று. கஜனிமகர்மது, சோபநாதபடை எடுப்பிற்குப்பின் நமது நாட்டுச் சமுதாயமெல்லையும், சாதிப்பிரிவினையையும் தெரிந்துகொண்டு பலதரம் படைஎடுத்தான். இந்துக்கள் ஒற்றுமையாக இருக்கமுடியாது, அவர்களால் ஒன்றும்செய்ய முடியாது என்று பேபரும் சொன்னார். மலையாளத்தில் இராமாயண பக்தி அதிகம். இராம இராச்சியச் செங்கோல் உச்சநிலையை அடைந்திருந்தது. அதனால் ஒரு தீப்புசல்தான் அதைஜெயித்தான். விஜயநகர இராம இராச்சிய சின்னமின்னம் செய்யப்பட்டிருந்தது. தஞ்சாவூர் இராம இராச்சியம் துளசியை நம்பித்தொலைந்தது. இராமருர் அவருடைய பக்கபலமான குரங்கு, பட்சி, ஜீயர், மகந்து, பாகவதர் முதலிய சைனியங்களெல்லாம் நமது சோற்றைத்தின்னு உயிரோடுகான் இருக்கின்றன. அவதாரங்களைப்பற்றி எழுத வேண்டுமானால், அநேகம் எழுத வேண்டும். செய்கிறீர்கள் இருப்பிடத்தில் ஆறு, குளம் இல்லை? இருந்தால் நம்நாட்டின் அவதாரம் செய்து குளிக்கும்

பெண்கள் சேலையைஎடுத்து மாமேறி அம்மணமாக வந்தால் கொடுப்பேன் என்று ஏன்சொல்லுகிறது? சிறைஎடுக்கவும் அங்கே வழியில்லையோ? இருந்தால் நம்நாட்டிற்கு வந்து ஏன்சிறைஎடுக்கிறது? அடுத்தது இராம இராச்சியத்தைப் பற்றியே எழுதுகிறேன். எந்தப் பெரியவர்கள் சொன்னால் என்ன? எல்லோருக்கும் பொதுவில் இராமாயணம் இருக்கிறது. படிக்க நீங்களும் இருக்கிறீர்கள்.

செல்லம்—ராஜம்

வாழ்க்கை ஒப்பந்தம்

19-4-46 வெள்ளிக்கிழமை காலை 7-30 மணிக்கு ஈரோடு சாஸ்வதி ஹாலில் தோழர் என். அண்ணாதுரை அவர்கள் தலைமையில் பெரிபாரின் முன்னவர் வைத்திய வள்ளல் ஈ. வெ. கிருஷ்ணசாமி அவர்களது இரண்டாவது மகன் செல்லம் என்கிற நாகலட்சுமி, சேலம் தாதம் பட்டி மணியம் எம். மல்லநாயக்கர் மகன் எம். ராசு ஆகிய இருவருக்கும் வாழ்க்கையொப்பந்தம் இனிது நடைபெற்றது.

பெரியார் ஈ. வெ. ரா., இரா. செட்டு செழிபன், ஆசிரியர் சுந்தரவடிவேல் சேலம் சித்தையன் ஆகியோர் மணம்செய்தபாராட்டியும் சீர்திருத்தத் திருபணம் பற்றியும் சொற்பொழிவாற்றினார்கள் தலைவர் முடிவுரைக்குப்பின் தோழர் ஈ. வெ. கி. சம்பத் அவைவருக்கும் நன்றிகூறினார்.

பிறப்பு

விருதுநகர் தோழர் எ. கே. அருணாசலம் அவர்களின் துணைவிக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை பிறந்து “பன்னீர் செல்வம்” என்று பெயர் சூட்டியதன் நினைவாகத் “திராவிட நாடு” வளர்ச்சிக்கு ரூபா 1-0-0 தரப்பட்டது.

குடந்தையில்

தஞ்சை மாவட்ட மாநாடுகள்!

1946 மே 18, 19, சனி, ஞாயிறு தேதிகளில் சர். பி. தியாகராயர் பந்தலில் நடைபெறும்

18-5-1946ல்

திராவிடர் மாநாடு

தலைவர்: தோழர். என். அருச்சுனன் அவர்கள்
பழையகோட்டை.

திறப்பாளர்: தோழர். C. D. T. அரசு அவர்கள், சென்னை.

கோடியேற்றுவவர்: தோழர். S. R. சுப்ரமணியம்
அவர்கள், திருப்பூர்.

18-5-1946 சனிக்கிழமை இரவு 9-30 மணிக்கு
காஞ்சி திராவிட நடிகர் கழகத்தாரால் மாநாட்டின் பந்தலிலேயே

“சந்திரோதயம்”

என்ற நாடகம் தலைவர் பெரியார் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெறும்.

இந்த நாடகத்தில் குடந்தைத் தளபதிகளான தோழர்கள். வி. சின்னத்தம்பி, பி. ஆர் போன்னுசாமி, கே. கே. நீலமேகம், (மூவனார்) தோழியர். எ. இராமாயிரத்தம்மையார், தோழர். ஈ. வெ. கி. சம்பத் ஆகியவர்கள் முக்கிய வேடங்களில் நடிக்கிறார்கள்.

19-5-1946ல்

சுயமரியாதை மாநாடு

தலைவர்: தோழர். எ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி அவர்கள்,
விருதுநகர்.

திறப்பாளர்: தோழியர். சத்தியவாணிமுத்து அம்மை
யார், சென்னை.

கோடியேற்றுவவர்: தோழர். எ. சித்தையன் அவர்கள்,
சேலம்.

19-5-1946 ஞாயிறு இரவு 9-30 மணிக்கு
காஞ்சி திராவிட நடிகர் கழகத்தாரால்

“சிவாஜி கண்ட இந்துராஜ்யம்”

என்ற நாடகம் தஞ்சைத் தோழர் பி. வேணுகோபால்,
B.A., B.L., அவர்கள் தலைமையில் நடைபெறும்.

பெண் பிரதிநிதிகளுக்கு எல்லா வசதிகளும் மிக்க
கவனமாகச் செய்யப்படுகிறது.

மாநாடுகளுக்குத் தீர்மானம் அனுப்ப விரும்பும்
தோழர்கள் 10-5-1946க்குள் தீர்மானங்களைவரவேற்புக்
குழுச்செயலாளருக்கு அனுப்பிவைக்க வேண்டுமாய்க்
கோரப்படுகிறார்கள்.

மாநாடு—நாடகம் இரண்டிற்கும் கட்டண விகிதம்:—

போஷகர் ரூ. 100, ஆதரவாளர் ரூ. 25, வரவேற்பு அங்கத்தினர் ரூ. 10,

பிரதிநிதி ரூ. 5, பார்வையாளர் ரூ. 1.

பெண் பிரதிநிதிகளுக்கு மாநாடு, நாடகங்கள், உணவு முதலியவற்றிற்கு எவ்வித கட்டணமில்லை.

சும்பகோணம்,
21-4-1946.

வி. லெட்சுமிபதி,

செயலாளர்,
வரவேற்புக்குழு.

"ராதாவை, நான் பார்க்கவேண்டும். பழக வேண்டும்! தூய்மையாக நடந்துகொள்ளவேண்டும்! காதல் பிறக்கவேண்டும். கலியாணத்துக்குச் சம்மதிக்கவேண்டும். இந்தநிபந்தனைகளுக்கெல்லாம் நான் ஒப்புக்கொண்டால்மட்டுமே, அந்த விசித்திரமான கதையைக் கூறுவாய்! ஏன், நாகசுந்தரம்! அது தானே உன் கட்சி" என்று நான் கேட்டேன். "ஆமாம். இன்னும் ஒரு நிபந்தனை" என்று நாகசுந்தரம் சொன்னான். "கதையையாரிடமும் சொல்லக்கூடாது, முக்கியமாக எந்தக் கப்பலுரிடம் சொல்லக்கூடாது" என்று. "மேலும் மேலும் விரைவாக இருக்கிறது" என்றேன் நான். "விசித்திரம்! விரைவில் விபரீதம்! என்று என்னவேண்டுமானாலும் சொல்லு, எனக்குக் கவலை எல்லாம், ராதா சுதப்பட்டு வேண்டும்; என் தங்கையைக் கண்ணியம் தெரிந்தகாலுனிடம் ஒப்படைக்கவேண்டும். உன் பதுகான்" என்றான். "என்னடா நாகு! திடீரென்று இப்படி ஒரு இலட்சியவாதி போல, ஆவேசம் கொண்டவன்போலாகி விட்டாய். இவ்வளவு இலட்சியம்பேசும் உன்னை யே கேட்கிறேன், வினையாட்டுக்கு அல்ல, உண்மையாகவே, ஒரு பெண்ணைப்பற்றிய கதையைத் தெரிந்துகொள்வதற்காக, அவளைக் கலியாணம் செய்துகொள்வதற்காக முன்கூட்டியேவாக்களிப்பது, எந்த இலட்சியத்துக்கு உகந்தது! கேட்டால் கூடச் சிரிப்பார்கள்!" என்றேன். நாகசுந்தரம் எந்தோர் மீது கைவைத்துக்கொண்டு, தூயரத்துடன் சொன்னான், "உன்னைத் தவிர வேறு யாரிடம் பரந்தாமா! நான் உண்மையைச் சொல்வேன். நீ ஊரிலே உலாவும் பல இளைஞர்கள் போலப், பழைய நம்பிக்கைக் காரணல்ல. ஜாதிகுல பேதத்தை அடியோடு மறுப்பவன். உனக்குக் குடும்பத்திலேயும் தொல்லை கிடையாது. உன் தகப்பனார் அறிவாளி, முற்போக்கான கொள்கை உடையவர். ஆகையால், ராதாவைமணம் செய்து கொள்வதற்கு ஒரு தடையும் ஏற்படாது. உனக்குச் சம்மதமாகிவிட்டால், பிறகு எல்லாம் இனிமையாகவே முடியும். ஒன்று மட்டும் முன்னதாகவே சொல்கிறேன். ராதா என் தங்கை! அதை உலகம் ஏற்காது! என் அப்பாவின் செவிக்கு அது நாராசமாக இருக்கும்! என் தங்கை ராதா என்று தெரிந்ததும், நான் ராதாவுக்காக எதையும் செய்யும் துணிவுபெற்றேன். உண்மையை மறைப்பானேன் பரந்தாமா! ராதாவுக்காக நான் திருடனுனேன். என் தகப்பனாரின் வைரக்கொடுக்கலை, மார்வாடி கடையில் அடகு வைத்துப் பணம் வாங்கித்தான், ராதாவைக் கல்லூரியில் சேர்த்தேன். ராதாவுக்காக இனியும் எதுவும்செய்வேன். ஆனால் உலகிலே, அவளை ஏற்றுக்கொள்ள, உன்போன்ற உத்தமன்முன்வந்தால் தான் முடியும். பரந்தாமா! ராதா, ஒரு விபசாரியின் மகள். ஐயோ! அந்த விபசாரி, வேறு யாருமில்லை, என் தாய். சொந்த அன்னை" என்று கூறினான். அதுவரை கட்டுக்கு எப்படியோ அடங்கி இருந்த கண்ணீர், குடி குடி வெனக் கிளம்பி, என் நண்பனின் கன்னத்தில் வழிய வாயிற்று. எனக்கு, ஏற்பட்ட நிகைப்பிலே என்ன செய்வதென்றே தோன்றவில்லை.

"உன் தாய்.....?" என்று நான், ஏதோ கேட்க ஆரம்பித்தேன், வாய் மூடிக்கொண்டிருக்க முடியாத நிலையில்.

"இறந்து இருப்பது ஆண்டுகளாகின்றன. அப்படித்தான் அப்பா சொன்னார். சின்னம்மாவும் சொன்னது அதுதான். ஆனால் என் தாய்

சேன்ற வாரத் தோடர்ச்சி:

★ ரங்கோன் ராதா! ★

சேனமியன்.

சாகவில்லை, தாயின் கொள்கைச் செத்துவிட்டது. உயிருடன் தான் இருக்கிறார்கள், ஆனால் உலகின் முன்பு, "என் தாய்" என்று நான் அவர்களைக் கூறமுடியாது, மகனே! என்று அவர்கள் என்னை அழைக்கமுடியாது! "அண்ணா!" என்று ராதாவும், "ராதா!" என்று நானும், பகிரங்கமாகப் பேசிக்கொண்டால், பழைமையின்பிடியிலே உள்ள இந்தப் பாழும் உலகம் தூற்றும், கேலி செய்யும். பரந்தாமா! நான் வேளாளர் குலம். ராதாவின் தாயாராகு முன்பு, ரங்கம்மாள், வேளாளகுலப் பெரியவர் வீரராகவ முதலியாரின் மகள்! இப்போது, ரங்கம்மாள், ஒரு விபசாரி! ராமசாமி நாயுடுவின் வைப்பு. ராதா, ஒரு கதப்பகுலப் பெண்! விபசாரியின் மகள்!" என்று கூறிவிட்டுக்கதறினான் என் நண்பன்.

நாகசுந்தரம், சொன்னது கேட்டு என் தலை சுழன்றது — ஊர்முழுவதும், அவன் தாயார் இருப்பது ஆண்டு களுக்கு முன்பு இறந்துபோனதாகவும், அவளுடைய தங்கையையே, அவர் கலியாணம் செய்துகொண்டதாகவும் நம்பி இருந்தது. நானும் அப்படித்தான். நண்பன் நாகசுந்தரமும், திடீரென்றுதான், தன் தாயார் இறந்துபோகவில்லை, வழக்கி விட்டார்கள் என்ற பயங்கரச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டான், என்பது தெரிந்தது. எப்படித் தெரிந்து கொண்டான்? ஊரார் அறியாத அந்த உண்மையைக் கூறியதாய்? என்று தெரிந்துகொள்ளத் துடித்தேன். நண்பனே, புழுப்போலத் துடித்துக் கொண்டிருந்தான்.

* உன் தாயார் எப்படி விபசாரியானார்கள்? ஏன் விபசாரியானார்கள்? என்கேட்கும் துணிவு, எப்படி ஏற்பட்டமுடியும். எவ்வளவு வேதனைதரும் கேள்விகள் அவை! நான், நாகசுந்தரனின் பரிதாபத்துக்குரிய நிலைகண்டுமிகவும் கஷ்டப்பட்டேன். இருவரும் நெடுநேரம் பேசாமல் இருந்தோம். உலகிலே சகலமும் இருண்டுபோய், ஜீவராசிகள் யாவும் இறந்துபோய், சகலசத்தமும் அடங்கிப் போனநிலையில், நானும் அவனுமட்டும் வீற்றிருப்பதுபோன்று எனக்குத் தோன்றிற்று. எங்குநோக்கினாலும் ஒரே சூன்யமயமாக இருந்தது. விநாடிக்கு விநாடி, என் உள்ளத்தில் யாரோசூட்டுக் கோலிடுவதுபோலிருக்கும். திரும்பிப்பார்ப்பேன், என் நண்பனை. அவனோ கிம்மிக்கொண்டிருப்பான். அனைத்துக் கொண்டேன், ஏதும்பேசாமல். என்ன சொல்லி அவனுக்கு ஆறுதலை உண்டாக்கமுடியும்? சாந்தி தரக்கூடிய விதத்தில் என்ன பேசுவது. என் தாய் விபசாரி! என்றமகன் கூறிக்கதறும்போது, யாரால்தான், சமாதானம் கூறமுடியும். இந்த வேதனையான நிலைமை ஏன் ஏற்பட்டது, என்று எண்ணினேன். வேளாளர் குடிப்பிறந்து, தனவந்தனுக்குவாழ்க்கைப்பட்டு, தங்களுப்போன்ற குழந்தையைப் பெற்றெடுத்த ரங்கம், விபசாரியாகவேண்டிய அவசியம் என்ன? ரங்கம் கிழவனுக்கல்ல வாழ்க்கைப்பட்டது. குடித்து விட்டு விதியில் புறம் கோணல் சேட்டைக்காரனல்ல அவன் கணவன். குடிசையில் அல்ல அவன் வாழ்ந்தது. கண்டவர்மெச்சும் தனவான். பொருத்தயற்ற மணம் என்று, அந்தத் திருமணத்தைக் கூறி விட முடியாது! ஏழ்மையால் வாட்டப்பட்டது, புறநிலை கைவிடப்பட்டு, புலம்பித் தவிக்கும் பெண், பிறரின் போகப் பொருளானால்,

என்று கேள்விப்படும்போதாவது, ஒரு சமயத்தில் விட்டால் பற்றேர் சமயம், "ஆமாம் பாவம்! அவன் என்ன செய்வான்" என்று ஒருவர் இருவராவது கூறமுடியும். அவன் வஞ்சிக்கொடி. அவனோ நெஞ்சில் சளை கட்டியகிழவன். பணத்தாசையால் அவனை மணந்தாள். வாஸிப் பருவத்தின் சேட்டையால் வேறொருவனை நாடினான், என்ற நிலையும் அல்ல, ரங்கம்மாளுக்கு ஏற்பட்டது. இப்போது கூட, அவர், ஆஜாறு பாகுவாய்க் காணப்படுகிறார். எந்த விதத்திலும் அவர், ரங்கம்மாளுக்கு ஈடு அல்ல என்று கூறமுடியாது. என்றாலும், ரங்கம்மாள் விபசாரியானால் ஏன்? எப்படி? என் மனதிலே, இவ்வெண்ணங்கள் புரங்கு குடைந்தன.

சரி! எப்படியோ ஒன்று விபசாரியாகிவிட்டான். அந்தக் கள்ளிக்காகக் கண்ணீர் விடுவதா? காரித்தப்பவேண்டும், கழுத்தை நெரிக்கவேண்டும், என்றல்லவா, தோன்றும், பாருக்கும். அதிலும், இப்படிப்பட்ட தாயால், எப்படிப்பட்ட இழிவும், பழியும், ஏற்படும் ஒரு மகனுக்கு; அவமானத்தையே அளிக்கும் அந்தத் தூர்த்தைக்காக அழுவதற்கு, எப்படி ஒரு மகனுக்கு மனம் வருமீ? ஆனால், நாகசுந்தரன், தேம்பித் தேம்பி அழுகிறானே! ஏன்? சோரம்போன. மாதுக்காக ஏன், நாகசுந்தரம் இவ்வளவு உருக வேண்டும்? என்ற கேள்விகள், கிளம்பி, என்னைக்கொட்டியபடி இருந்தன.

"உன் தாயாளைப் பார்த்தாயா?"

"ஆமாம்! என் தாய்! அந்த ராமசாமி நாயுடு! ராதா! மூவரையும் பார்த்தேன்."

"எக்கே? எப்போது?"

மேற்கொண்டு நான் கேள்விகள் போடவில்லை நாகசுந்தரமே பேசுவானான்.

"பரந்தாமா! எங்கள் பக்கத்து வீட்டுக்குப் புதிதாகக் குடிவந்த குடும்பம், குண்டு விச்சுக்குப் பயந்து, ரங்கோனிலிருந்து வந்தது என்பது எனக்குத் தெரிந்ததும், நான் இயற்கையாக ஏற்படக்கூடிய ஆவலுடன், பர்மா சேதிபற்றித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று விசாரித்தேன், தோட்டக்காரன் தகவல் சொன்னான்.

அழகான பெண்! அடக்கமான தாயார்குடிக்காரக் கணவன்!—இது அந்தக் குடும்பத்தினரைப் பற்றி அவன் எனக்குச்சொன்னது. பர்மா தகவலிவிட, இந்தக் குடும்பத்தின் தகவலை விசாரிக்க வேண்டுமென்ற ஆவல் பிறந்தது.

"என்னவது இருக்கும்," என்று நான் தோட்டக்காரனைக் கேட்டேன், "அவன் 20 இருக்கும் இரத்தான் அழகில்" என்றான். நான்கேட்டது, அந்தக் குடிக்காரக் கணவனையும் பற்றி.

"அவனுக்கு 40 க்கு மேலிருக்கும். சாயந்திரமானால் சாராயக் கடையில் தவறாமல் அவனைப் பரக்கலாம். குடிவெறியில், கின்சன்டைக்கு கிறகிஞன். யாசுபு ம்மதிப்பதில்லை — அடி கிழுகிற கையிற். அடித்தால் திருப்பி அடிக்கும் திறமையும் கதரியமும் கிடையாது. போலீஸ் கம்பெனியின் டு கொடுக்கிறேன், பிராது கொடுக்கிறேன், என்று மிரட்டுவான். அடிக்கடி-ஆகக் கிணம் பேசுகிறான் சட்டைக்காரன்

போல. சாராயக் கடைக்குக், கோட்டுறாட்டுடன் வருகிறவனே அவன் ஒருவன் தான். போஸ்டிங் குபரிண்டாக இருந்தவனும், ரங்கோனில். சண்டை முடிந்ததும் போய்விடுவேன், இந்தத்தரித்தியம் பிடித்த ஊரிலே எவன் இருப்பான். அக்கே தங்கம் விளையுது," என்று பேசுகிறான், என்ற தோட்டக்காரன் சொன்னான்.

"பாவம்! அந்த அம்மா இருக்கிறார்களே, இவ்வளவு தேவியை! இந்தக் குடும்பம் செய்கிற சேஷ்டையை எப்படித்தான் பொறத்துக்கொள்கிறார்களோ தெரியவில்லை. அவ்வளவு அடக்கம். இவ் குடித்தலிட்டுக் கூத்தாடிக்கொண்டு விட்டுக்குவந்தால், அந்த அம்மாள் பாவம் தலை தலை என்ற அடித்தக்கொள்கிறார்கள், அவன் கண்களை உருட்டி மிரட்டி அந்த அம்மாவை நடு நடுங்கவைக்கிறான். அந்தப்பெண் ராதா — அழகி. சதாபுத்தகமும் கையுமாக இருக்கிறது. பத்தாவது வயசு படித்திருக்கிறதாம். முகத்திலே எப்போதும் புன்னகை. யாரிடமும், அன்போடுபேசுகிறான். அந்தக்குடிக்காரனும் பொறமையையே பூஷணமாகக்கொண்ட அந்த அம்மையாரும், சண்டை போட்டால் கூட, ராதா, தப்படிப்பு உண்டு தான் உண்டு என்று இருந்துகொள்கிறாள். பாவம் இருக்கிற கண்களை, ஒவ்வொருக கிறந்துச்செல்லு செய்கிறான் அந்தக் குடியன். என்றையதினம், 'இதுகளை' நடுத்தெருவில் விட்டு விட்டுப் போய்விடுகிறோ தெரியவில்லை," என்று தோட்டக்காரன், எனக்குக்கூறினான். அவன் எங்கள் வீட்டுத் தோட்டக்காரன் மட்டுமல்ல, பக்கத்து வீட்டுவேலைக் காரிக்கு..... தெரிந்தவன், ஆகவே, அக்கே நடப்பதுபூராவும் இவனுக்குத் தெரியும்.

ரங்கோன் ராதாவின் குடும்பச்செய்தியைக் கேட்டதமுதல், எனக்கு அவர்களைக்கண்டு பேசவேண்டும் என்ற ஆசைபிறந்தது, சமயம்வாய்க்கவில்லை.

என் அப்பாவும் கிறந்தனையும், காரியாத்திரா போயிருக்கிறார்களல்லவா? காரி தீர்த்தம் அனுப்பி இருந்தார் அன்று, அதையே சாக்கை வைத்துக்கொண்டு என், அடுத்த வீட்டுக்குப் படைஎடுத்தேன்.

"பர்மா எழுடுவதும் கொஞ்சம் கொடுங்கள்" என்று வீட்டுக்காராசைச் சொன்னார், அந்த வீட்டின் பின்புறமிருந்த ஒரு அறையில்தான் அவர்கள் குடி இருந்தார்கள். சமயங்கு, மாட்டுக் கொட்டைக்குப் பக்கமாக இருந்ததாழ்வார்த்தையே உபயோகித்துக்கொண்டார்கள். என், பின்புறம் சென்ற, மிக மரியாதையுடனும், கொஞ்சம் கச்சுத்தடனும், "சார்! சார்!" என்று கூப்பிட்டேன்.

"யாது" என்று கேட்டுக்கொண்டே ராதா என் எதிரே வந்தாள். "அவர்....." என்றான். தடியாறினேன்.

"அப்பாவும் அம்மாவும், ஆஞ்சேவன்வாமி சேய்விதகுப் போயிருக்கிறார்கள்." என்று ராதாவில் சொன்னாள்.

(அடுத்த பக்கம் பார்க்க).

மணமகன் தேவை.

24வது தடையிலும் மாதம் கு. 150வருமானம் உள்ளவருமானவாஸிப், ம. த. ம. ன. ம. செ. ய். கொள்ள விரும்புகிறார். பென்சன் ஜாதிபாய் இருந்ததும், விதையாய் இருந்ததும் பரவாவினில். கிவங்களுக்கு, கடுமாளும் போட்டோவுடன் எழுதவும்.

Mr. G.
C/o C. S. Vasan
7 A. Osborne Road,
Bangalore Cantt.

திராவிட நாடு

காஞ்சி] 28-4-46 [ஞாயிறு

மதுரை மாநாடு

மே, 11, 12 தேதிகளில் மதுரையில் கருப்புச் சட்டைப் படை மாநாடு நடக்க இருக்கிறது. இம்மாநாடு திராவிடத்தின் விடுதலைக்காக, பெரியாரால் சமீபத்தில் துவக்கப்பட்ட தொண்டர் படையினரது முதல் மாநாடு. ஆகவே இம்மாநாட்டினுடைய முக்கியத்துவத்தைப்பற்றி அதிகம் கூற வேண்டியதில்லை. அதிலும் இம்மாநாடு தற்போது கூட்டப்பட வேண்டிய அவசியமும் அவசரமும், திராவிட நாட்டின் விடுதலைப் போராட்டத்துக்காக நான் எதிர்நோக்கி ஆவலாய்ந்து துடித்துக் கொண்டிருக்கும் தன்னமைற்றவீர இளைஞர்கள் அறிந்ததே.

இம்மாநாடு கூடுகின்ற வேளை யிலே காங்கிரஸ்தாரர்கள் பதவியிலே இருப்பார்கள். பதவிக்கு வரும்வரையிலேதான் மைமற்றது, யாருக்குப் பதவி என்பதிலேயே கவலைபாய் இருப்பார்கள். ஆனால் பதவிக்கு வந்தவுடன்தான் நம்மைப் பற்றிய கவனம் அவர்களுக்கு வரும். ஆகவே நம்மைப்பற்றி கவனம் அவர்களுக்கு வா ஆரம்பிக்கின்ற அதே நேரத்தில்தான் இம்மாநாடு கூடுகிறது. இம்மாநாட்டில் நமக்குள்ளுள்ள குறைகளையும், நம்மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கின்ற இழிவுகளையும், அவைகளுக்கு எப்படி சட்டம் பாதுகாப்பளிக்கிறது என்பதையும் தெரிவாக அசாங்கத்தாருக்கு எடுத்துரைக்கப்படும். இக்குறைகளையும், இழிவுகளையும் போக்க அசாங்கத்தார்தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என வேண்டுகோள் விடுக்கப்படும். அவ்வேண்டுகோள் நிராகரிக்கப்பட்டால் போராட்டம் என எச்சரிக்கையும் விடுக்கப்படும்.

அப்படி அசாங்கத்தார் நம் வேண்டுகோளை நிராகரித்தால் நம்முடைய போர்த்திட்டம், முறை, எதுவாக இருக்கும் என்பது மக்களுக்கு எடுத்துரைக்கப்படும். ஆகவே இம்மாநாட்டினுடைய முக்கியத்துவத்தை யுணர்ந்து, நம்முடைய பல்மன்னா என்பதைநாமும் உணர் அசாங்கத்தாருக்கும் உணர்த்த—நல்ல திட்டங்களை வகுக்க—மதுரையில் கூடும் கருப்புச்சட்டை மாநாடு தங்க காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமாய்கையால், திராவிடர்கள் அனைவரும் மதுரை மாநாட்டில் பங்கு கொள்ள வேண்டுகிறோம்.

நானும் கோளும்

6-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

மாற்றாக எதனை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதைச் சொன்ன பதிகச் சைவமெய்யன்பர் எவரேனும் எண்ணிப்பார்த்துண்டா? கோளறு பதிகத்தை காலாறு முறை பாராயணம் செய்யும் சைவச்சீலர்களன்றோ, பஞ்சாங்கத்தைக் கணித்துப் பார்ப்பனர் கையில் கொடுத்துக், கோளிலை பார்த்துக்கூறிப் பிழைக்கவழி தேடிக்கொடுக்கின்றனர்!

எனவே, சமயப்பெருநெறிகள் என்று சைவ—வைணவப் “பெருமக்களால்” கூறப்படுபவைகள் எல்லாம், ஒரு சிலரின் பிழைப்புக்காக எற்படுத்தப்பட்ட திட்டங்களையன்றி, அவற்றால் பொது மக்களுக்கு யாதொரு பயனில்லை என்பது இது காலம் கூறியவற்றால் நன்கு புலானாகும். என்றாலும், இன்னும் சிறிது விளக்கி இதனை முடிப்பாம்.

சம் நாட்டில் தோன்றிய சைவம் வைணவம் ஆகிய இருமதங்களும் ஆரி

யர்களாலேயே உண்டாக்கப் பட்டனவாகும். நடு ஆசியாவிலிருந்து இந்தாட்டுக்கு வந்த ஆரியர்களின் வாலாறுகளைக் கூறும் நூல்கள் எல்லாம், அந்நாட்டிலிருந்து இந்தாட்டுக்குப் பிழைப்பதற்காகவே அவர்கள் வந்தனர் என்று கூறுகின்றன. எனவே, பிழைக்கவந்த ஆரியர்கள், தங்கள் பிழைப்புக்கு வகை தேடிக்கொண்ட துறைகள் பலவற்றுள் மதமும் ஒன்றாகும். மதத்தைப் பற்றிய நூல்கள் எல்லாம், ஆரியர்களாலேயே அவர்களின் மொழியான சமஸ்கிருதத்திலேயே முதலில் எழுதப்பட்டன. பின்னர் தான், அவை, இந்தாட்டுப் பல்வேறு மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, ஆரியரின் பிரச்சார பலத்தாலும் சூழ்ச்சியாலும், ஆரியரல்லாத திராவிடர்களும் அவற்றைப் பின்பற்றவேண்டியவர்களானார்கள். வடமொழியில் ஆரியரால் எழுதப்பெற்ற மதநூல்களை அடிப்படையாகவும் ஆதாரமாகவும் வைத்தே, பின்னர், திராவிடர்களால் பல நூல்கள் தமிழிலும், தெலுங்கிலும், மலையாளத்திலும் எழுதப்பட்டன. அப்படித், திராவிட மொழிகளில் மதநூல்கள் உண்டாக்கப்பட்டபோதிலும், மதக்கொள்கைகளை விளக்குமிடங்களில் எல்லாம் பெரும்பாலும் வடமொழிச் சொற்களையே பயன்படுத்த வேண்டியதாயிற்று. ஏனென்றால், தமிழ்—தெலுங்கு — மலையாளம் ஆகிய திராவிட மொழிகளில் மதக்கொள்கைகளை விளக்கும் சொற்கள் இருந்ததில்லை. மதம் என ஏதாவதொன்று திராவிடர்களால் இருந்திருந்தால்தானே, அதனை விளக்குவதற்கும் அம்மொழிகளில் சொற்கள் இருந்திருக்க முடியும்!

ஆரியமதம் சமநாட்டில் பரவத்தொடங்கியபின்னர், தமிழ் தவிர மற்றைத் திராவிட மொழிகள் எல்லாம் சமஸ்கிருதத்தோடு கெடுங்கிய தொடர்புகொண்டு அம்மொழிச் சொற்கள் பலவற்றைத்தம்முடைய மொழிகளுடன் சேர்த்து உரவு சொன்னுவிட்டன இந்த நிலையிலும், தமிழ் தன் தனித்தியங்கும் வாய்ப்பை இன்றுவரை விட்டுக் கொடுக்கவே இல்லை. என்றாலும், மத்ததோடு தொடர்புகொள்ளும் பாதாமிடும் தமிழால் தனித்து நிற்கமுடிவதில்லை. தமிழிலுள்ள எந்த ஒரு மதநூலு எடுத்துக்கொண்டாலும் வடமொழிச் சொல் கலவாத தமிழ்நூலைப்பார்க்கவே முடியாது. வடமொழிச் சொற்களின் துணையிலல்லாமல் மதக்கொள்கைகள் எதனையும் விளக்கமுடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிடுகின்றது. இதுதான், வடமொழியிலேயேல் சைவ வைணவ மதங்கள் இல்லை என்ற மறுக்கமுடியாத உண்மையும், இவ்விரு மதங்களும் ஆரியர்களாலேயே தங்கள் பிழைப்பிற்காகவே உண்டாக்கப்பட்டன வென்ற அசைக்கமுடியாத ஆணித்திறமான உண்மையும் பெறப்படுதலாகன்க.

எனவே, வடமொழியின் உதவியின்றி எவ்விதத்திலும் இயங்க முடியாத சைவம் வைணவம் முதலான ஆரிய மதங்களும், வடமொழியின் துணையின்றி அம்மதங்களை விளக்கமுடியாத மதநூல்களும் திராவிடநாட்டில் இருக்கும்வரைநாளும் கோளும் நம்மைவிட்டு ஒருபோதும் நகராது என்பதும்மட்டுமல்ல; அவை நம் நாட்டில் இருக்கும் வரையில், நம்மவர்க்குத்தன்மதிப்போடு வாழும் இயல்பும் ஏற்படாதென்பதைத் திண்ணமாகக்கூறலாம். நாளும் கோளும் பிறவும் நம்மை நாளும் எலியச் செய்துகொண்டே இருக்கும்.

இனிப், பிழைக்க வழியின்றி இந்தாட்டில் வந்து குடியேறிய ஆரியர்கள், திராவிட மக்களின் நாகரிக வாழ்க்கையின் மேம்பாட்டினையும், வறுமையும் கவலைமற்ற வாழ்க்கை முறைக்கேற்ப அவர்கள் வகுத்துக்கொண்டிருக்கும் பலவகைத் தொழின் முறைகளையும் கண்டு, தாமும் அவர்களைப்போலச் செல்வ வாழ்க்கையில் திளைத்திருக்க எண்ணினார்கள். ஆனால், அவர்கள் எந்தக் காலத்திலும் தாமதவே பாடுபட்டுத் தம்வாழ்க்கைக்கு வகை தேடிக்கொள்ளும் தொழின் முறைகளை மேற்கொள்ளாது ஊர் சுற்றித்திரியும் வழக்கத்தையேமேற்கொண்டு கூத்தாடிப் பிழைத்தவர்களாகையால், அவர்களால் தன்மதிப்பு வாய்ந்த வாழ்க்கை முறையை வகுத்துக்கொள்ள முடியாது போயிற்று. எனவேதான், அவர்கள் தங்கள் பிழைப்புக்கு ஏற்ற ஒருதட்பமான வழியைக் கண்டுபிடித்தார்கள். அவ்வழிதான், இன்றைக்கு நம் நாட்டில் ‘மதம்’ என்ற பெயரால் வைத்த வழி

கப்படும் பகுத்தறிவுக் கொவ்வாக்கோள் நான் முதலிய கொள்கைகளைக்கொண்ட பழக்கமாகும்.

அந்தக் காலத்திலிருந்த தமிழ் வேந்தரும், தமிழ்ச்செல்வரும், தமிழ்ப்பலவரும் கள்ளங் கவடற்ற தாய உன்னத்தினராய் இருந்தமையின், ஆரியருடைய கவட உரைகளைப் பொய்யெனத் தள்ளாது மெய்யெனக் கொள்ளவேண்டி ஏற்பட்டது. இனி, ஆரியர்கள் தங்கள் பிழைப்பிற்கு வழிகோலிய திட்டங்களை எல்லாம் நிலைபெறச் செய்வதற்காக இன்னொரு சூழ்ச்சியும் செய்தனர். அதாவது, “உலகத்திலுள்ள எல்லா உயிர்களுக்கும் இன்பத்தில் விருப்பமும் துன்பத்திலவெறுப்புமே காணப்படுகின்றன. ஆனால் இவ்வுலக இன்பங்கள் எல்லாம் நிலையிலாத சிற்றின்பங்களாகவே உள்ளன. அதனாலேயே, அறிவுடையவர்கள் நிலைபெறுடைய பேரின்பத்தை அடைய முயலுகிறார்கள். அத்தகைய பேரின்பத்தை அடைய அவர்கள் கொண்டொருமும் வழியே ‘மதம்’ என்று சொல்லப்படும்” என்று கூறியதோடு, அதற்கேற்பப் பல கட்டுக்கதைகளையும் எழுதி மத நூல்கள் பலவற்றை உண்டாக்கி அவைதம்மை எல்லாம் நம்மக்கள் நம்பும்படியும் செய்த சூழ்ச்சிதான் இன்று நம்மவரை இவ்விடங்கத்தக்க நிலைக்குக் கொண்டுவந்து விட்டதென்பதை இனியேனும் நம்மவர் உணர் முடியாதென்றால், “நாளும் கோளும் நம்மை என்னசெய்யும்” என்று ஒரு சாராரும், “நாளும் கோளும் நம்மை நலியச்செய்தே தீரும்; ஆகையால், நான் கோள் பார்த்தே எந்தக் காரியத்தையும் செய்தல் வேண்டும்” என்று இன்னொரு சாராரும் கூறிக்கொண்டே இருக்க வேண்டியதுதான்.

எனவே, இந்த இரண்டும் கெட்டநிலை மாறி, ஒரு திட்டமான முறை, வாழ்க்கையின் பயனைப் பாழ்படுத்தாத விதத்திலும், ஒருவர் உழைப்பால் இன்னொருவர் வாழாத விதத்திலும் அமையவேண்டுமென்பதற்காகவே, அத்தகுத் தடையாக உள்ளவைகளை எடுத்துக்கூற வேண்டியிருக்கிறது. இது குறிமா?

ரங்கோன் ராதா

3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

“நான் அடுத்தவீடு. என் அப்பா, காசியாத்திரை போயிருக்கிறார். காசிதீர்த்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். தாலாமன்று வந்தேன்” என்று நான் கூறிக்கொண்டே ஒரு சிறுசெம்பைக் கொடுத்தேன்; ராதா அதை மரியாதையாக வாங்கிக்கொண்டாள். ஒரு விநாடி மௌனமாக நின்றேன். ராதா, “அடுத்தவீடு தாங்கள்?” என்று கேட்டாள். “ஆமாம்! நாகசந்தரம் என்று பெயர்.” என்று கூறிவிட்டு, விடைபெற்றுக் கொண்டேன். பிறகு, அவர்களைச் சந்திக்கச் சமயமில்லை. உன்னிடம் ராதாவைப்பற்றி, ஒருநாள்மலை சொன்னேனல்லவா, அன்று கூட எனக்குத் தெரியாது, நான் பேசியது எந்தவகையில் என்ற விஷயம். உன்னிடம் ராதையைப்பற்றிப் பேசிவிட்டு வீடு திரும்பினேன், இரவுமணி பத்து இருக்கும் வீட்டுக்குள் துடிமும்போது.

“ஐயோ! அடபாவி! பாதகா!” என்று அழுகரல் கேட்டது.

“அப்பா! அப்பா! ஐயோ!” என்று ராதாவின் குரலும் கேட்டது.

“கொன்று விடுவேன். கொன்றுபோடுவேன்! ராஸ்கல்” என்று மிரட்டும் குரல் கேட்டது.

தோட்டக்காரனை நோக்கினேன்.

“அதான், குடித்துவிட்டுக் கலாட்டா செய்கிறான், பர்மா நாயுடு” என்றான். இதற்குள் அழுகரல் பலமாகி விட்டது. வேகமாக ஒடினேன் அடுத்த வீட்டிற்குள். தன்னைத்தடியால், அந்தக்குடிகாரன் அந்த அம்மையை அடித்துக் கொண்டிருந்தான். ஒழுமும் இரத்தத்தையும் துடைக்க நேரமின்றி, அந்த அம்மையார் அலறிக்கொண்டிருந்தார்கள. ராதை இடையே நின்று தவித்தாள்.

“ஐயா! ஐயா! இது என்ன அகரம்! ஒரு ஸ்திரீயை இப்படி இம்சை செய்கிறீர், தகுமா?” என்று கேட்டுக் கொண்டே, பர்மாநாயுடுகையில் இருந்த தடியைப் பிடுங்கிக்கொண்டேன். அவன் முதலில்கொஞ்சம் திடுக்கிட்டுப்போனான். ஆனால் உடனே தைரியமடைந்து, என்னைப்பார்த்து,

“இவன் என்சம்சாரம். நீயார், இங்கே துழைய? உன்வேலையைப்பார் இடியாய்!” என்றான்.

“உன்சம்சாரம் என்றால் அந்தகாகச் சித்திரவதை செய்வதா?”

“நீஎன்ன இந்த ஊருக்கு ராஜாவா? சியாயம் கேட்க வந்துவிட்டாயே? போடா, மலையா! பெண்டாட்டி என்றால், பயப்பட்டுச்சாரும் பேடியல்லடா நான். கொடுத்தியை, போவேளியே”

“ஐயா! நியாயம் கேட்பதற்குயாருக்கும் உரிமை உண்டு”

“உரிமை யாவது எருமையாவது. போடா வெளியே”

என்னை அடிக்கக் கையை ஒங்கினுள் பர்மா நாயுடு. ராதா, “அப்பா! அவர் நம்மக்கத்துவீடு. ஒன்றும் செய்யாதீர்” என்று கூவினாள். அவளோ, என்சமுத்தைத் தாலிப் பிடித்தான். குடிவெறியில் ஏதேனும் செய்துவிட்டால் என்னசெய்வது என்று திகில் உண்டாயிற்று, உண்டாகவே, எட்டி ஒரு உதை கொடுத்தேன். அவன் கீழே விழுந்தான்.

(தொடரும்)

திறந்த மடல்

டாக்டர். சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார், (வழி நிலை) புதுடெல்லி.

மாஜி பிரதமரே!

தாங்கள் சென்னை மாகாணப் பிரதமராக வேண்டுமென்று சகலவித சம்பிரதாயங்களையும் கையாண்டு பார்த்தீர்கள். கடைசியில் படுதோல்வி யடைந்தீர்கள். உண்மையைக் கூறவேண்டுமானால், தங்களுக்குப் பிரதமர்பதவிக் கடைக்கவேண்டுமென்பதற்காகவே காந்தியார் (அவர்தம் அந்தராத்மா உள்பட) அவரின் தன்மையையும் விட்டு மிகக் கீழ்த்தரமான முறையில் கூட அறிக்கைகள் வெளியிட்டும் பார்த்தார். உங்களுக்கு வக்காலத்து வாங்க வந்த காரணத்தினால் காந்தியார் மகிமைக்கும் பங்கம் எற்பட்டுவிட்டது. இதுவரை காந்தியார் கட்டியையை காங்கிரஸ்தாரர் எவருமே தட்டியது கிடையாது. ஆனால் இம்முறையோ சென்னையில் பத்துநாள் பஜனைசெய்த மகாத்மிய மிருத்துங்குடக் காந்தியாரின் யோசனையைச் சட்டைசெய்வாரே இல்லாது போய்விட்டனர். அரசமரத்தைப் பிடித்தது ஆலமரத்தையும் பிடித்ததுபோன்று தங்களுக்கு ஏற்பட்ட தோல்வி, காந்தியத்தையே சாய்க்கும் நிலையாக மாறிவிட்டது. அதும்மட்டுமல்ல, வடநாட்டுக்காரர்களுடைய ஆதிக்கம் இனி இந்தாட்டில் (திராவிட நாட்டில்) செல்லுபடியாகாது என்றும் நிரூபித்தாய்விட்டது. தங்களின் அரசியல் வாழ்விலேயே இவ்விதப் பெருந்தோல்வியைக் கண்டிருக்கவே மாட்டீர்களாதலால், என்னுடைய அனுதாபத்தைத் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனினும் இனித் தாங்கள் ஒன்றைமட்டும் உறுதியாக மனதில் வைக்கவேண்டுகிறேன். காங்கிரசுக்குள்ளே திராவிட இன உணர்ச்சி புகுந்துவிட்டது. அங்குணர்ச்சியின் எதிர்மொழியேதான் இன்று காந்தியாருக்கும்—வடநாட்டுக்காரர்களுக்கும் ஏற்பட்டுள்ள முதல் தோல்வியாகும். வடநாட்டு ஆதிக்கத்துக்குத் துணையாக பார்ப்பனியமும்—பாங்கியமும் இனி என்னதான்மறைமுக ஆதரவுகொடுக்க முன்வரினும், அவைகள் நிலைத்திருக்க முடியாது. பாபம், இனித்தாட்டின் மகாபாரதப் பிரசங்கம் செய்வீர்களாக்கும் அன்றொருநாள் தங்களின்திருவாயாலேயே கூறியதுபோன்று. அவ்விதமானால் தங்களின் பகவத் பாகவத் கோஷ்டிக்கு ஆட்கள் பஞ்சமில்லை. தங்கள் கட்டளைப்படி நடு நிலைமை வகித்த 38 ஆதமாக்கள்தான் தயாராய் இருக்கின்றனவே, பார்க்கலாம் போகப்போக. என்னென்ன திருவிளையாடல்கள் நடக்கின்றனவென்று.

கூத்தரர்கள்

பிறப்பு

சென்னை டி. ஏ. கா. பழனிச்சாமி அவர்களின் வாழ்க்கைத் துணைவிக்கு 1-4-46-ல் ஒரு ஆண்மகவு பிறந்து “ருசோ” எனப் பெயரிட்டதன் நினைவாகத் “திராவிட நாடு” வளர்ச்சிக்கு ரூபா 1-0-0 தரப்பட்டது.

நாளும் கோளும் - நாமும்

[ஈழத்தடிகள்]

மதுரையிலுள்ள சமணர்களை வென்று சைவத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக மறைக்காட்டினின்றும் புறப்பட்ட சம்பந்தரை, அப்பர் தடுத்து, "இப்போது கோள்களை நன்றியில்லை; நீர் அங்கு போதல் தகாது" என்று கூறினார். அதற்குச் சம்பந்தர், "நாம்போற்றுவது சிவபிரான் திருவடி; நாள்தோள் நம்மை என்செய்யும்" என்று சொல்லி, அதற்கு மேற்கோளாக "வேயுது தோளிபங்கன்" என்ற தேவாரத்தையும் பாடிக்காண்பித்து மதுரைக்குப் போனார் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

எனவே, "கோள்களை" நல்லா யில்லை என்று அப்பர் சொல்கிறார். நாளும் கோளும் நம்மை என்ன செய்யும் என்று சம்பந்தர் கூறுகின்றார். இதில் யார் கூறுவதை உண்மையெனக் கொள்வது? இன்றும் கோள்களை பார்க்கும் வழக்கம், சைவ-வைணவ அன்பர்களால் கையாளப்பட்டு வருகின்றது. எந்தக் காரியத்தைச் செய்வதானாலும் கோள்களை பார்த்தே செய்கின்றனர். செத்தபிணத்தைச் சுடுகாட்டுக்குத் தூக்கிச் செல்வதற்குக்கூடக் கோள்களை பார்க்கும் வழக்கம் இன்றைய சைவ வைணவர்களால் இருக்கக்கூடாது. இன்றோம் அதுமட்டுமல்ல; கோள்களை பார்த்தே எந்தக் காரியமும் செய்யப்படவேண்டுமென்பதை வலியுறுத்த அதற்கென ஒரு தனி நூலும், "பஞ்சாங்கம்" என்ற பெயரால் ஆண்டுகோளும் புதிது புதிதாக வெளியிடப்பட்டும் வருகின்றது. இராகுகாலம்; யமகண்டம்; குளிகை; காலநேமி; அர்த்தபிரகாசன்; வராகுலம்; திதி; நட்சத்திரம்; யோகம்; கரணம்; கார்; திங்கள் ஆகியவைகளைக் குறிப்பிட்டு, எதில் எதைச் செய்யலாம்; எதில் எதைச் செய்யப் படாது என்று வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இச்சொல்லப்பட்டவரையறைக்குக் கட்டுப்பட்டே நம்பாட்டுச் சைவ-வைணவர்கள் எல்லாம் தங்கள் காரியங்களைச் செய்துவருகின்றனர். ஆகையால், அப்பர் கூறுகின்றபடி, கோள்களை சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்த்தே எந்தக் காரியத்தையும் செய்யவேண்டும் என்பதை உண்மையெனக் கொள்ளலாம் என்றாலோ, சம்பந்தர் அதற்கு இடம் தருவதாகக் காணோம். சம்பனடியவர்களை நாளும் கோளும் நாடாதின்கிறார். இங்ஙனம் கூறியதோடு அவர் நிற்கவில்லை.

".....?.....
நூயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன்
வியாழம் வெள்ளி சனிபாம்பிரண்டு
மு-னே, ஆசுது நல்ல நல்ல அவை
நல்ல நல்ல அடியாரவர்க்கு
மிகவே."

என்ற தேவாரத்தால் நன்கு வலியுறுத்தியுள்ளார். அதாவது சிவனை வழிபடுகின்றவர்களுக்கு எந்நாளும் நன்னாளே என்பது சம்பந்தரின் துணிந்தமுடிபாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆனால், தமிழ்மறை என்று சைவ மெய்யன்பர்களால் போற்றப்படும் தேவாரத்தின்வாயிலாக ஆதாரம் காட்டிச் சொல்லப்படும் சம்பந்தரின் முடிபையே சைவர்கள் கடைப்பிடித்து ஒழுக்குகின்றார்களோ என்றால், இல்லையே. அப்பர் சொல்லுகின்றபடி கோள்களை முதலியன பார்த்தன்றோ சைவர்கள் தங்கள் காரியங்களை இன்றும் செய்கின்றனர். ஏன் இந்தநிலை ஏற்பட்டது? அப்பர் கூறுவதுதான் உண்மை யென்றால், சம்பந்தர் கூறுவது பொய் என்று கொள்ளும் நிலை ஏன் இன்னும் ஏற்படவில்லை? நாளும் கோளும் நம்மை அணுகாது என்று சம்பந்தர் கூறி

1400 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும், இன்னும் அது நடைமுறையில் இருக்கிறதென்றால், சம்பந்தர் கூறியதைச் சைவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றுதானே பொருள். "அற்றன்று; நீர் கூறுவது பொருள் தாது; சம்பந்தர் கூறியது உமக்கும் எமக்குமன்று; அது அவருக்கே கூறியதாகும்; சம்பந்தர் அம்மையப்பரால் அளிக்கப் பட்ட ஞானப்பாலை உண்டு அருள்பெற்றவர்; அப்படிப்பட்டவரை நாளும் கோளும் நலிவுறுத்தாது என்பதே அதன் பொருள்" என்பதாகக் கூறிச் சிவரீட்சம் மீதுகேற்றக்கொள்ளக்கூடும். ஆனால், சம்பந்தர், தாம் பாடிய தேவாரத்தில், தம்மை மட்டும் குறிப்பிடாமல், சிவனடியார்கள் எல்லாரையுமே குறிப்பிட்டுப் பாடியுள்ளார். சம்பந்தரால் பாடப் பெற்ற தேவாரத்தில் வரும் "அடியாவர்க்கு மிகவே" என்ற சொற்றொடர், ஒருவரைமட்டும் குறிப்பிடாது பலரைக் குறிப்பிட்டுப் பொருள் தந்து நிற்கல் காண்க. அன்றியும், சம்பந்தர் இதனைப் பன்மையாகக் கூறியதாலேயே அப்பரும் அவருடன் மதுரைக்குப் போக முயன்றார் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால், சம்பந்தர் அப்பரைத் தம்முடன் அழைத்துச் செல்ல இணங்கவில்லை. சம்பந்தர் அப்பரை நோக்கி "நீர் இங்கேயே இரும்" என்று சொன்னாரேயன்றிக், "கோள்களை என்னை ஒன்றும் செய்யமுடியாது; உம்மை அது வருத்தும்" என்று சொல்லவில்லை. கோள்களை, தம்மைமட்டும் பற்றி வருத்தாது; ஏனையோரை அது வருத்தும் என்பது சம்பந்தரின் கருத்தாய் இருந்தால், அதை அவர் வெளிப்படையாகக் கூறியிருப்பார். எனவே, கோள்களை எதுவும் சிவனடியார் எவரையும் சாராதென்பதே அப்பாடலின் பொருளாகும். ஆனால், கோள்களை பார்ப்பது சிவனோடு மாறுபட்டதென்ற சம்பந்தர் கருத்தை இன்றைய சைவ மெய்யன்பர்கள் ஆதரியாததன் காரணம் என்ன?

சம்பந்தரைத் தங்களுடைய சமயாசிரியர் என்று ஒப்புக்கொள்ளுகின்ற சைவர்களும், அவர் பாடிய தேவாரத்தைத் தங்களுடைய "மறை" எனப்போற்றுகின்றவர்களும், சம்பந்தரால் விலக்கப்பட்ட கோள்களை பார்க்கும் வழக்கத்தை மேற்கொள்ளுகின்றனர் என்றால், அவர்கள், உண்மையாகவே, சைவ சமயக் கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொண்டு அவற்றின்படி ஒழுங்குகின்றனர் என்று எப்படிக்கூறமுடியும்! சிவனுடைய திருவடியைப்போற்றுகின்றவர்களைக் கோள்களை தாக்காதென்று சம்பந்தர் தாக்கீது விட்டபின்னரும், தங்களைச் சைவர்கள் என்று சாற்றிக்கொள்ளும் "சன்மார்க்கச் சீலர்கள்" கோயிலுக்குப் போவதற்குக் கூடக் கோள்களை பார்த்தே போகின்றனர் என்றால், அத்தகையினர் பின்பற்றும் சைவ நெறியின் செவ்விய சிறப்புத்தான் என்னே! என்னே! காலையில் எழுந்ததும் குளித்துப்பட்டனந்து, கட்டுக்கட்டாக நெற்றியில் நீறிட்டுத், தொண்டர், புராணத்தைத் தொட்டுக்கும்பிட்டுத், தேவாரப் புத்தகத்தைச் சிரமேற்றாங்கி, நெற்றிக்கண்ணை நெடுக நினைந்து, நீற்றுப்பதிகத்தையும் கோளறு பதிகத்தையும் பிழையறப் பாராயணம் செய்யும் ஒரு 'உண்மைச்' சைவமெய்யன்பர் கூடத், தாம் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியங்களுக்கும் கோள்களைப் பார்த்துக் கொள்ளும் வழக்கம் இன்னும், சைவத்தின் உயர்வை 'உலகுக்கு' உணர்த்திய

வராகக் கூறப்படும் சம்பந்தரால் பாடப்பெற்ற கோளறு பதிகத்திற்கு எத்தனை அளவு மதிப்புக் கொடுத்த அதனைப் போற்றுகின்ற அன்பதனை எண்ணுப்போது, அவருடைய சைவப்பற்றினைப்பற்றி தெற்றெனப் புலப்படுகின்ற புதுமையைப் பாருங்கள் அன்பர்களே!

சம்பந்தரால் பாடப் பெற்ற தேவாரப் பதிகங்கள் பல. அவற்றுள் சிலவற்றிற்கே, "இந்தப்பதிகம் இன்ன காரணத்திற்காகப் பாடப்பட்டது; இதை ஒதினால் இன்ன பலன் உண்டு" என்று எவரும் எளிதில் அறிந்த அதன்படி ஒழுகவேண்டுமென்பதற்காகவே அவற்றிற்கு, அப்பதிகங்களின் பொருளையும் பயனையும் விளக்கும் முறையில் தலைப்புகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வரிசையில் வருவன சிலவற்றுள் 'கோளறு பதிகமும்' ஒன்று. 'கோள்-அறு' என்பது கோளறு என்றயிற்று. 'கோள்', நீங்க - அணுகாதிருக்க இல்லாதொழிய-அறுபட என்பன அதன் பொருள்.

எனவே, 'நாளென் செய்யும்? வினைதான் என் செய்யும்? நம்மை நாடிவந்த கோள் என் செய்யும்?' என்ற நம்பிக்கையோடு, அதற்கெனப்பாடப்பெற்ற கோளறுபதிகத்தை ஒதினால், கோள்கள் எதுவும் தம்மை அணுகா என்ற உறுதியை உள்ளத்தேகொண்டு, உண்மையாகவே அதனை ஒதிய பின்னரும், கோள்களை பார்த்தே தங்காரியங்கள் அனைத்தையும் சைவமெய்யன்பர்கள் எல்லாரும் செய்கின்றனரே! இந்த நிலை ஏன் ஏற்பட்டது? சைவத்திற்கும் நம்பிக்கைக்கும் தொடர்பே இல்லையா? சம்பந்தரால் பாடப்பெற்ற 'மத்தியமாவது நீறு' என்ற நிறுநீற்றுப்பதிகத்தால், சமண சமயத்தைத் தழுவிநின்ற கூன்பாண்டியனுக்கு ஏற்பட்ட வெப்ப (ஜு) நோய் நீங்கியதோடல்லாமல், அந்த அற்புதத்தைக் கண்ட பாண்டியன் சமணத்தை வெறுத்துச் சைவத்தைத் தழுவினான் என்பதையும், நம்பி, அதனைச் சான்று காட்டிச் சைவத்தின் உயர்வை உலகுக்கு உரைக்க முன்வரும் சைவமெய்யன்பர்கள், அதே சம்பந்தரால் பாடப் பெற்ற கோளறு பதிகத்தை நம்பாமல் இருப்பதன் காரணம் என்ன?

கோளறு பதிகத்தை ஒதுவதனால் ஒருவனுக்கு ஏற்படும் கோள்களை நீங்காதென்ற எண்ணிக், கோள்களை பார்த்தே காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்பது சைவர்களின் முடிபானால், திருநீற்றுப் பதிகத்தால் வெப்பநோய் நீக்கிற்றென்பது, வேறு, தேவாரப்பதிகங்களால், கஷ்ட திறப்பட்டதும், அடைபட்டதும், படிக்காசு பெற்றதும், இறந்தவனை எழுப்பியதும், எலும்பைப் பெண்ணாக்கியதும், ஆண்பணையைப் பெண்பணையாக்கியதும், கூனை நிமிர்த்தியதும், நெருப்பிவிட்ட ஏடு வெந்தபோகாமல் இருந்ததும், ஆற்றிவிட்ட ஏடு எரிச்சென்றதும், கடலிற்போட்ட கருக்கெதோனியாத மித்ததும், முதலியுண்ட இன்ன பிழைத்ததும், ஆகிய இன்னபிற அற்புதங்கள் எல்லாம் வேறும் பொய்; உண்மையெய்வ வென்பதையும் சைவர்கள் ஒப்புக்கொண்டாகவேண்டாம்! ஒரே சமயாசிரியர், அந்தச் சமயத்தின் உயர்வுக்கும் உண்மைக்குமாகச் சொல்லப்பட்ட கொள்கைகளில் சிலவற்றை எப்பி ஏற்றுக்கொள்வதும் சிலவற்றைக் கைநழுவிடுவதும் தானாகவே நடக்கக்கூடாது! ஆனால், பஞ்சாங்கம் பார்க்காது தன்காரியங்களைச் செய்யும் ஒரு சைவனையாவது காட்ட முடியுமா? பஞ்சாங்கம் வைத்திருக்காத சைவன், உண்மையான சைவ லுக்காட்டான் என்று கூறக்கூடிய முகூர்த்தவிரோதவொரு சைவன் வீட்டிலும் அது இருக்கக்கூடாது. இதுகுறிப்பஞ்சாங்கத்திற்குத் தலைவரும் உரிமையுள்ள பார்ப்பனர் வீடுகளில்கூட ஒருக்கால் பஞ்சாங்கம் இல்லாமல் இருக்கும். ஆனால் சைவ மெய்யன்பராம் தமிழ்ப்பெருமக னாரீட்டில் கட்டாயம் பஞ்சாங்கம் இருந்தே தீரும். எப்படிப்பட்ட சைவமெய்யன்பர்? கோளறு பதிகத்தை நான் தவறாது ஒதும் சைவ மெய்யன்பர்! அவர் அந்தப் பஞ்சாங்கத்தை எந்த இடத்தில் வைத்திருப்பார் என்று எண்ணுகிறீர்கள்! எந்தத்தேவாரப் புத்தகத்தைத் தயது பூசைக்குரிய பாராயண நூல் என்று கருதுகிறோர், எந்தத் தேவாரப் புத்தகம் பஞ்சாங்கத்தைக் கண்டிக்கிறதோ, அதே சுவடிக்குப்பக்கத்தில்தான், மஞ்சளால் ஒப்பனை செய்யப்பட்ட பஞ்சாங்கமும் பஞ்சவாமாவும் பாதுகாப்பாகவும் வைக்கப்பட்டிருக்கும். அதுபட்டுமல்ல; ஒரு சைவமெய்யன்பரின் போற்றதலுக்குரிய பூசைப்பொருள்களில் பஞ்சாங்கமும் ஒன்றாக இருக்கும். அவருடைய பூசைகளை ஏற்ற பிறகடவுட் பொருள்கள் தங்களாலான வடிங்களைக் கொடுப்பதுபோலவே பஞ்சாங்கமும் தன்னாலான வரத்தை அளிக்கும் என்பது அந்தச் சைவத் தமிழ்ப் பெருமகனின் நினைப்பாகவும் இருக்கும்.

தீதும், ஆற்றிவிட்ட ஏடு எரிச்சென்றதும், கடலிற்போட்ட கருக்கெதோனியாத மித்ததும், முதலியுண்ட இன்ன பிழைத்ததும், ஆகிய இன்னபிற அற்புதங்கள் எல்லாம் வேறும் பொய்; உண்மையெய்வ வென்பதையும் சைவர்கள் ஒப்புக்கொண்டாகவேண்டாம்! ஒரே சமயாசிரியர், அந்தச் சமயத்தின் உயர்வுக்கும் உண்மைக்குமாகச் சொல்லப்பட்ட கொள்கைகளில் சிலவற்றை எப்பி ஏற்றுக்கொள்வதும் சிலவற்றைக் கைநழுவிடுவதும் தானாகவே நடக்கக்கூடாது! ஆனால், பஞ்சாங்கம் பார்க்காது தன்காரியங்களைச் செய்யும் ஒரு சைவனையாவது காட்ட முடியுமா? பஞ்சாங்கம் வைத்திருக்காத சைவன், உண்மையான சைவ லுக்காட்டான் என்று கூறக்கூடிய முகூர்த்தவிரோதவொரு சைவன் வீட்டிலும் அது இருக்கக்கூடாது. இதுகுறிப்பஞ்சாங்கத்திற்குத் தலைவரும் உரிமையுள்ள பார்ப்பனர் வீடுகளில்கூட ஒருக்கால் பஞ்சாங்கம் இல்லாமல் இருக்கும். ஆனால் சைவ மெய்யன்பராம் தமிழ்ப்பெருமக னாரீட்டில் கட்டாயம் பஞ்சாங்கம் இருந்தே தீரும். எப்படிப்பட்ட சைவமெய்யன்பர்? கோளறு பதிகத்தை நான் தவறாது ஒதும் சைவ மெய்யன்பர்! அவர் அந்தப் பஞ்சாங்கத்தை எந்த இடத்தில் வைத்திருப்பார் என்று எண்ணுகிறீர்கள்! எந்தத்தேவாரப் புத்தகத்தைத் தயது பூசைக்குரிய பாராயண நூல் என்று கருதுகிறோர், எந்தத் தேவாரப் புத்தகம் பஞ்சாங்கத்தைக் கண்டிக்கிறதோ, அதே சுவடிக்குப்பக்கத்தில்தான், மஞ்சளால் ஒப்பனை செய்யப்பட்ட பஞ்சாங்கமும் பஞ்சவாமாவும் பாதுகாப்பாகவும் வைக்கப்பட்டிருக்கும். அதுபட்டுமல்ல; ஒரு சைவமெய்யன்பரின் போற்றதலுக்குரிய பூசைப்பொருள்களில் பஞ்சாங்கமும் ஒன்றாக இருக்கும். அவருடைய பூசைகளை ஏற்ற பிறகடவுட் பொருள்கள் தங்களாலான வடிங்களைக் கொடுப்பதுபோலவே பஞ்சாங்கமும் தன்னாலான வரத்தை அளிக்கும் என்பது அந்தச் சைவத் தமிழ்ப் பெருமகனின் நினைப்பாகவும் இருக்கும்.

சைவ சமயத்தையும் அதன் கொள்கையையும் உண்மையென ஒப்புக்கொண்டு அவ்வழி நிற்பவர்களான சைவர்கள், தங்கள் சமயக் கொள்கைக்கு முற்றிலும் புறம்பான பஞ்சாங்கத்தைக் கண்ணாடிக் கட்ட பார்க்கக்கூடாது! ஆனால், பஞ்சாங்கம் பார்க்காது தன்காரியங்களைச் செய்யும் ஒரு சைவனையாவது காட்ட முடியுமா? பஞ்சாங்கம் வைத்திருக்காத சைவன், உண்மையான சைவ லுக்காட்டான் என்று கூறக்கூடிய முகூர்த்தவிரோதவொரு சைவன் வீட்டிலும் அது இருக்கக்கூடாது. இதுகுறிப்பஞ்சாங்கத்திற்குத் தலைவரும் உரிமையுள்ள பார்ப்பனர் வீடுகளில்கூட ஒருக்கால் பஞ்சாங்கம் இல்லாமல் இருக்கும். ஆனால் சைவ மெய்யன்பராம் தமிழ்ப்பெருமக னாரீட்டில் கட்டாயம் பஞ்சாங்கம் இருந்தே தீரும். எப்படிப்பட்ட சைவமெய்யன்பர்? கோளறு பதிகத்தை நான் தவறாது ஒதும் சைவ மெய்யன்பர்! அவர் அந்தப் பஞ்சாங்கத்தை எந்த இடத்தில் வைத்திருப்பார் என்று எண்ணுகிறீர்கள்! எந்தத்தேவாரப் புத்தகத்தைத் தயது பூசைக்குரிய பாராயண நூல் என்று கருதுகிறோர், எந்தத் தேவாரப் புத்தகம் பஞ்சாங்கத்தைக் கண்டிக்கிறதோ, அதே சுவடிக்குப்பக்கத்தில்தான், மஞ்சளால் ஒப்பனை செய்யப்பட்ட பஞ்சாங்கமும் பஞ்சவாமாவும் பாதுகாப்பாகவும் வைக்கப்பட்டிருக்கும். அதுபட்டுமல்ல; ஒரு சைவமெய்யன்பரின் போற்றதலுக்குரிய பூசைப்பொருள்களில் பஞ்சாங்கமும் ஒன்றாக இருக்கும். அவருடைய பூசைகளை ஏற்ற பிறகடவுட் பொருள்கள் தங்களாலான வடிங்களைக் கொடுப்பதுபோலவே பஞ்சாங்கமும் தன்னாலான வரத்தை அளிக்கும் என்பது அந்தச் சைவத் தமிழ்ப் பெருமகனின் நினைப்பாகவும் இருக்கும்.

பூசையறையில், "வேயுது தோளி பங்கன்" என்ற தேவாரத்தைப் பாடி "நாளும் கோளும் நம்மை நாடாது" என்ற நினைப்புடன் வெளியே வந்த சைவச்சீலர், பல காரிய அருந்தியதும் உடனே பஞ்சாங்கத்தை எடுத்துப் புட்டுவார். எதற்கு? "இன்று ஒருவேளை யாக வெளியுருக்குப்போக வேண்டும்; நான் நட்சத்திரம் நன்றாய் இருக்கா? கோள்களை சரியாக உள்ளதா? என்

(அடுத்த பக்கம் பார்க்க)

தாது புஷ்டிக்கு

மஹா வீரிய வேதியம், அபக்காந்தங்க செந்திரம்
30 வேளை: ருபா 10-0-0

இணையற்ற மருந்துகள் என்ற சந்திரசிக்ஞமிகின்றன. வெளியில் சொல்ல எண்ணப்பட்டு ஒழித்தவைத்திருக்கும் கிழத்தன்மையை நீக்கி நரம்புகளை முறுக்கேற்றிவிடும். சீரம் பெளவன தேசகடன் பிரகாசிக்கும்.

சர்வவழி வைத்திய சாலை,

புது (S. I.)

நாவும் கோளும்

5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

தப்பக்கத்தில் சூலம்? எப்போது இராகுசாஸம்? போகிற காரியம் வெற்றிபெறுமா? பெருதா?" என்ற இன்னபிறவற்றைப்பார்ப்பதற்காக, சென்ற காரியத்தில்தெற்றிபெற்று விட்டால், "பஞ்சாங்கத் தைப் பொய்யென்று சில பஞ்சைகள் கூறுகின்றனவே! அதுகளுக்கு என்ன தெரியு? எதை எடுத்தாலும் 'அதை நம்பாதே! அதுபொய்' என்று புலப்புவதே இதுகளின் தொழிலாய் விட்டது; பஞ்சாங்கத்தில் கூறியிருப்பதன்படி நல்லவேளையாகப் பார்த்துப் போனதினால், என்னுடைய காரியம் வெற்றியாக முடிந்தது" என்று இறுப்பதெய்தி மகிழ்வார். இனிப், போன காரியத்தில் வெற்றி பெறாவிட்டாலோ, பாழாய்ப்போனபஞ்சாங்கத்தைப் பார்த்துப் போனதினால்தான் இந்தக்கதியாச்சு; எந்த முட்டாள் கணித்தானே இந்தப்பஞ்சாங்கத்தை! நான் அப்பவே கூறினேன், இந்தப் பஞ்சாங்கம் வேண்டாம்; சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகத்தாரால் வெளியிடப்பட்ட பஞ்சாங்கத்தையே வாங்கவேண்டுமென்று; ஏதோ அதைவிட இது கொஞ்சம் மலிவாய் இருக்கிறதே என்று வாங்கிக்கொடுத்தோம்; அந்தப்பலனே இதோ அனுப்பிக்கிறேன் என்று இலாபநட்டக் கணக்குப் பார்க்கும் முறையில் அவருடைய அறிவு செல்லுமேயன்றி, அன்று காலை, பூசையறையில் இருந்து கொண்டிருமுறைக்குப்பலமுறை திருப்பித் திருப்பிப் பாராயணம் செய்துகொண்டிருப்பதிகமோ, அதன் பொருளோ அவர் நினைவில் கூட வராது.

இந்த நிலையில், பக்கத்தவீட்டுக் காரர் அந்தச்சைவர் வீட்டுக்குப் போய், 'என்ன சார்! நம்முடையதைக்குப் பதிலாக நான் கொடுத்தேன்' என்று காய்ச்சலாக (ஜாமா) க இருக்கிறது; எத்தனையோ மருந்துகள் கொடுத்தும் வெப்பநோய் தணிந்தபாடினே! என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை" என்பார். நடனே அந்தச் சைவப் பெரியார் தம்முடைய சைவப் பிரசாரத்தை ஆரம்பித்து விடுவார்; "இதெல்லாம் மருந்தால் தீருகிற நோயா? மருந்தெல்லாம் சுயமா ஒப்புக்குக் கொடுப்பது தானே! இதோபாரும் அந்தக்காலத்திலே நம்ம பெரியவா என்னசெய்தா தெரியுமோ? கூன் பாண்டியன் என்ற ஒரு மன்னனுக்கு நெருப்பென விசும் வெப்பநோய் உண்டாயிற்று; மருந்தினால் தான் அந்நோய் தீர்ந்ததென்று நீர் நினைப்பீர்; அதுதான் இல்லை; 'நம்ம' சுயப்நாள்—சுயநாளை அழித்துச் சைவத்தை நிலைநாட்டிய சீர்காழிச் செம்மல்—பாலராவாயர் என்ன செய்தார் தெரியுமோ; ஆலவாயப் பனை நினைத்த வண்ணம் ஒருதேவாரப்பதிகத்தைப் பாடித் திருநீற்றை அம்பன்னன் உடம்பில் தூசினார்; அவ்வளவுதான்; வெப்பநோய் அப்பவே தப்பிப் பிழைத்தேனென்று ஓடிப்போயிற்று; இது, அம்பன்னனுடைய வெப்பநோய் தீருவதற்குச் சுயப்நாள் பாடப்பெற்ற "மந்திரமாவது நீ" என்றபதிகம் ஓதிக்கொடுக்கப்படுகிறது; இதைக் கொண்டு போய்க் குழந்தைமீது தாவிவிடும்; உடனே வெப்பநோய் நீங்கிக் குழந்தை குணமாகும்" என்று கூறி, ஒரு பொட்டலம் திருநீற்றை அவரிடம் கொடுத்தனுப்புவார். அவரும், அந்தத் திருநீற்றின் வலிமையால் தான் குழந்தையின் வெப்பநோய் நீங்கிற்றென்று என்னுளவாரேயன்றி, முன்னர் கொடுக்கப்பட்ட மருந்

தின் பயனாகவே நோய் தீர்ந்ததென்று எண்ண மாட்டார். "காகம் உட்காரப் பனம்பழம் விழுந்தது" போல் முன்னர் கொடுத்த மருந்தினால் நோய் தீரும் சமயமும் திருநீறு தூவும் சமயமும் ஒன்று சேர்ந்து இப்படியாயிற்றென்று எண்ணவும் மாட்டார். இனித், திருநீறு கொடுத்தவராவது, "நாளும் கோளும் நம்மை அணுகாதென்பதற்கு ஆதாரமாகவுள்ள கோளறு பதிகத்தை நான் ஒதினேன்; ஆனால் நான் போகிற காரியம் வெற்றி பெறுமா என்பதற்குப் பஞ்சாங்கத்தையன்றோ துணைதேடினேன்; அப்படியிருக்கக், கோளறு பதிகத்தை நம்பாதான், திருநீற்றுப் பதிகத்தை நம்பி, அதனால் நோய் தீரும் என்று எப்படிச் கூறுவது" என்றும் எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை. தனக்கொரு நியாயம் பிறர்க்கொரு நியாயம் என்ற முறையில் காரியங்களைச் செய்வதே சமய நெறிக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பவர்களின் வழக்கமாகி விட்டது. ஏனெனில், சமய நெறிகள், மக்களை ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டுப்பாடான வழியில் நடத்திச் செல்லக்கூடியதாக அமைக்கப்படவில்லை. இதற்குக் காரணம், நம்மவரால் பின்பற்றப்பட்டு வரும் சைவ—வைணவ மாகிய இரு சமயங்களும், மக்களின் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான திட்டங்களோடு அமையாமல், அவ்வப்போது எழுந்த மதப் போர்களின் காரணமாக, ஒன்றுக்கு இன்னொன்று தாழ்ந்ததென்றும், சைவம் வைணவத்தைக் காட்டிலும் இன்னின்ன வகையில் சிறப்புடையது என்றும்; வைணவம் சைவத்தைப் பார்க்கிலும் இன்னின்ன வகையில் உயர்வுடையதென்றும்; இப்படியாக ஒன்றுக்கொன்று போட்டிபோடும் அவசரமும் நெருக்கடிகளும் ஏற்படுகின்ற சமயங்களில் எல்லாம், அந்தந்த மதங்களுக்கு வகுக்கப்படுகின்ற திட்டங்கள் முன்னுக்குப் பின் முரணாகவும், பொது அறிவுக்குப் பொருந்தாததாகவும் அமைக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டு இத்தகைய இரங்கத்தக்க நிலையை உண்டாக்கி விடுகின்றது. மற்ற மதங்களிலாவது ஓரளவுக்கேனும் சிறிதளவு வாயறை இருக்கும். ஆனால், சைவ—வைணவ மதங்களில்வரையறையோ கட்டுப்பாடோ கிடையாது.

இந்த இரு மதங்களிலும் தான், மனிதன் கடவுளான கதைகளும், கடவுள் மனிதனுள் கதைகளும் இருக்கின்றன. எத்தனையோ மனிதர்கள் கடவுளாக்கப்பட்டு, மக்களின் வழிபாட்டிற்குரியவர்களாகச் செய்யப்பட்டுள்ளனர். அது போலவே எத்தனையோ கடவுள்தாங்கள் செய்த தவறுகளுக்காகவும், பிறஇன்ப நுகர்ச்சிகளுக்காகவும் மனிதராகப் பிறந்தகதைகளும் உண்டு. இந்த இருவகை நிசுப்சிகளையும் விளக்கக்கூறும் நூல்கள் தாம், புராண இதிகாசங்களன்ற பெயர்களோடு நம்முடைய வழிபாட்டிற்கும் பக்திக்குரிய அருள் நூல்களாக நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவைகளைப்படிப்பதால், கடவுள் யார்? மனிதன் யார்? என்று வரையறுத்துக்கூற முடியாது. இன்று மனிதனும் இருப்பவன், நாளை கடவுளாகலாம்; அது போலவே இன்று கடவுளாய் இருக்கும் ஒன்று, ஏதாவது ஒரு காரணத்தால் நாளை மனிதனாகவுமாறலாம். இந்த அரிய வாய்ப்புச் சைவ—வைணவ மதங்களிலன்றி வேறெந்த மதத்திலும் கிடையாது.

விறகை அழித்து உண்டான நெருப்பில் விறகும், பாலை அழித்து உண்டான நெய்யில் பாலும், உண்

டாவதில்லை; உண்டாக்கவும் முடியாது. ஆனால், இங்கு, மனிதனாக இருந்து கடவுளாக மாறியவன், மீண்டும் மனிதனாகவும்; கடவுளாக இருந்து மனிதனாக மாறியவன் மீண்டும் கடவுளாகவுமாறலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. மனிதனாக இருந்து கடவுளாக மாறிய ஒருவன், மீண்டும் மனிதனாக மாற்றமுடியுமென்று கூறுவதற்கும், விறகாக இருந்து நெருப்பாக மாறிய பின், மீண்டும் அது விறகாக மாறுமென்று கூறுவதற்கும் என்ன வேறுபாடு காணமுடியும்? இப்படிப்பட்ட இரண்டுங்கெட்ட கடவுளர் நம்மவருக்கு வாய்த்ததனால், நம்மவரின் சமய நெறிகளும் இரண்டும் கெட்ட முறையில் சொல்லப்பட்டுள்ளன. சைவ சமய நெறிகள் ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குள் வரையறுக்கப்படாத காரணத்தாலேயே, ஒரே மதத்திற்குத் தலைவர்களாகவுள்ள இருவரில் ஒருவர் கோள் நிலை உண்டென்றும், இன்னொருவர் கோள் நிலையில்லையென்று கூறவும் இடம் ஏற்பட்டது. இருவருக்கும் இடையே உள்ள கருத்து வேறுபாடுகள் பலைக்கும் மடுவுக்கும் போன்றிருப்பினும், அவற்றை, அவர்களைப் பின்பற்றும் அன்பர் குழாங்கள் பொருட்படுத்துவது மில்லை. அவர் சொன்னதும் சரி; இவர் கூறியதும் தப்பல்ல என்று இறுமாந்திருக்கின்றனர், எருமை மீது மழை பெய்த மாதிரி. இது, இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல. நம் நாட்டில் மதம் தோன்றிய காலத்திலிருந்தே இந்த முறை கையாளப்பட்டு வருகின்றது. எதற்கும்—எந்தக் காலத்திலும் ஒரு திட்டமான "இதுதான் சரி" என்ற முடிவு ஏற்பட்டதே கிடையாது. கடவுளரைப் பொறுத்தவரையில் கூட அன்று தொட்டு இன்றுவரை போட்டிகள் நடந்துகொண்டே இருக்கின்றன. சிவன் பெரியவரா? திருமால் பெரியவரா? என்ற உரையாடல், (வாதம்) இன்றுவரை ஒரு முடிவுக்கும் வர முடியாமல் நிகழ்ந்த வண்ணமே இருக்கக் காண்கின்றோம். இந்த நிலையில் மதக்கோட்பாட்டின் ஒரு பகுதியான "கோள்நிலை" பற்றிய முடிவை எப்படிச் செய்யமுடியும்?

இதில்—இன்னொரு வேடிக்கை என்னவென்றால், கோள்நிலை பார்க்கும் வழக்கம் சைவம் வைணவம் ஆகிய இரு மதத்தாராலும் ஒரு படித்தாகவே கையாளப்பட்டு வருவதுதான். கோள் நிலை பார்க்கும் வழக்கத்தைச் சைவர்கள் உண்டாக்கினார்களா? அல்லது வைணவர்கள்தான் உண்டாக்கினார்களா? என்பதை எவரும் திட்டமாகக் கூறி வரையறுக்க முடியாதபடி அவ்வழக்கம் இரு மதத்தாரிடையிலும் புகுந்துவிட்டது. சைவமும் வைணவமும் எத்தனையோ துறைகளில் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்த போதிலும், சிறிதளவு கொள்கைகளில் மட்டும் ஒன்றையொன்று தழுவினேயுள்ளன. இதற்குக் காரணமென்ன?

இவ்விரு மதங்களையும் உண்டாக்கியவர்களின் நோக்கம், உண்மையாகவே, மக்கள் அனைவர்க்கும் பொதுவான ஒரு நன்மை ஏற்படவேண்டுமென்றல்லாமல், ஒரு குறிப்பிட்ட சிலரின் பிழைப்புக்குவழி ஓரளவுதையே அடிப்படைக் காரணமாகக்கொண்டு உண்டாக்கப்பட்டதாலேயே இந்தநிலை ஏற்பட்டது. மதத்தின் பெயரால் மக்களின் உழைப்பை உறிஞ்சி வாழ்பவர்கள், தங்கள் வாழ்க்கையின் நலனுக்கேற்ப மதக்கொள்கைகளை வகுத்துக்கொண்டனர். இனி, இருமதத்தொள்கைகளுக்கும் அடிப்படையாகக் கொள்ளப்படும், அவற்றுட் சில மாறுபட்டும், சில ஒன்றுபட்டும் இருப்பானேன் என்று சிலர் கேட்கக்கூடும். "வித்தைக்காரர்கள் எல்லாருமே மாஞ்செடி முளைத்துக் காக்கும் வித்தையை" ஒரு விதமாகவே

செய்து காட்டுவார்கள். ஆனால், சில வித்தைகள்மட்டும், ஒரு வித்தைக்காரனுக்குத் தெரிந்தது இன்னொரு வித்தைக்காரனுக்குத் தெரியாததாக இருக்கும். சிட்டு வித்தையில் ஒருவன் ஒருபுதுமை (Trick) செய்து காண்பிப்பான்; இன்னொருவன் வேறொன்று செய்துகாட்டுவான்; எனவே இரண்டுக்கும் கூட்டம் சேரும்; பணமும் இரு வித்தைக்காரர்களுக்கும் தாராளமாகக் குவியும். ஆனால் இரண்டுபேருடைய நோக்கமும் பணம் திருட்டுதே. இது போலத்தான், சைவம் வைணவம் ஆகிய இரண்டு மதங்களும் ஒரு சிலர் பிழைப்பையே அடிப்படையாகக்கொண்டதால், அவர்கள், தங்களுடைய பிழைப்புச் சரிவா நடக்க வேண்டுமென்பதற்காக, "ஊர் இரண்டுபட்டால் கூத்தாடிக்கு இலாபம்" என்பதுபோல், மக்களுக்குள் பிரிவை உண்டாக்கித் தங்களுடைய வாழ்க்கைக்கு வழி தேடிக்கொண்டனர்.

சைவம்—வைணவம் ஆகிய இரண்டு மதங்களும் ஒரு சிலரின் பிழைப்புக் கென்றே உண்டாக்கப்பட்டன வென்பதற்கு, அவ்விரு மதக்கோயில்களிலும் நடக்கும் பூசைகளும் திருவிழாக்களும் அவற்றிற்குச் செலவாகும் பொருள்களும் போதிய சான்றாகும். வேறு எந்தமதக் கோயில்களிலாவது சேறும்—கறியும்—தேனும்—பாலும்—நெய்யும்—பழமும் படைக்கப்பட்டு, அவற்றை ஒரு குறிப்பிட்ட இனம்மட்டுமே உண்டு கொழுத்துத் தீர்வதைப் பார்க்கமுடியுமா? நாட்டில் எத்தனைப் பஞ்சமேற்பட்டாலும், அதைப்பற்றி ஒரு சிறிதும் கவலைப்படாமல், கோயிலுக்கு ஆட்களால் பூசையும் அதற்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களையும் கொடுத்துப் பாழ்படுத்தும் நாளும் மதமும் வேறு எங்கேனும் காணமுடியுமா? காலைமுதல் மாலைவரை கடவுளிலிலும் வீடாமழையிலும் நன்று உடலுலுக்கப்படுபதும் பாட்டாளிக்குக் கட்டத்துணியும் குடிக்கக்கூடியும் இல்லாமல் இருப்பதும், வெயிலும் மழையும் எப்படி இருக்கும், அவை என்னசெய்யும் என்பதையே தெரிந்தகொள்ளாதபடி வீட்டுக்குள் இருந்து வேடிக்கை தேசிப் பொழுது போக்குபவர்களுக்கு வேளை தவறாது அடிசுவை உண்டியும் பதினெட்டு முழப்பட்டாடையும் வைர ஒட்டியாணமும் கிடைக்கக்கூடிய வசதி இருப்பதுமான நிலைமை, நம்நாட்டுமதக் கோட்பாட்டினாலன்றி, வேறெதனாலாவது ஏற்பட்டதென்று எவரேனும் கூற முடியுமா? ஒரு இனம் உழைக்கவும் அந்த உழைப்பைக்கொண்டு இன்னொரு இனம் உடம்பசையாது வாழவுமான நிலை ஏற்பட்டதற்கு மதத்தையன்றி வேறெதனாலாவது காரணமாகக் கூறமுடியுமா? கோள்நிலை பார்த்துக் குணமுண்டாகுதல் தட்சிணை பெற்றுத்தக்க வாழ்வு நாத்தம் எத்தனைப் பஞ்சாங்கப் பார்ப்பனர் நம் நாட்டிலுள்ளனர்? அவர்களின்

(4-ம் பக்கம் பார்க்க)

விளம்பரம்

காஞ்சிபுரம் டி. மு. கோர்ட்டு

S. C. Co. P. 23 & 24 of 1946

1. கோமளியம்மாள்,

2. கோவிந்தம்மாள்,

மனுதாரர்கள்.

காஞ்சிபுரம் டவுன் சிங்கப்பெருமான் கோயில் தென்னன்டைமாவீதி 6-வீதி வீட்டுக்காரர் காலஞ்சென்ற தாசரிசெட்டியார் 5-1-1946ல் எழுதிவைத்த உயில் முன்னிலைக்கும், வாரிசு முன்னிலைக்கும், சென்னை ஹிந்துஸ்தான் கோவா பசேடிவ் இன்வியூரன்ஸ் சொஸைட்டியில் 123929 பாலிவிலிக்கா கச்சேரவேண்டிய துகையை வசூலிக்க ஷையார் மூத்த பாரியர் கோமளியம்மாள் தனக்கு வாரிசு சரட்டிபிகேட் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் ரெட்டிப்பேட்டை ராமசாமி செட்டி எழுதிக்கொடுத்திருக்கும் அண்டி மாண்டு பாக்கியை வசூலிக்க ஷையார் மனைவிகள் கோமளியம்மாள், & கோவிந்தம்மாள் இருவருக்கும் சரட்டிபிகேட்டு கொடுக்கவேண்டுமென்று மனுக்கள் கொடுத்தது, கோட்சு உத்தரவாகி 12-6-1946 தேதிக்கு வாய்தாபோட்டிருக்கிறது.

Sd. N. S. Bashiam
Iyengar,
24-4-46.
மனுதாரர்களின் வக்கீல்.

பழமை இறக்கும் நேரத்தில் புதுமை பிறக்கிறது. கால வெள்ளத்தில் பழமை அடித்துச் செல்லப்பட்டுப் புதுமை மூங்கின்றது. புதுமையும் வெள்ளத்தின் வேகத்திற்காய்ந்து கருகிப்பழைமையாகி அழிகின்றது. மீண்டும் புதுமை. இது உலகியல், அறிவுவளர்ச்சி ஆராய்ச்சியாளர்களின் வாழ்க்கையில் காணப்படுகிறது. அசியல் உரிமைகள், துரோகிகள் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களினால்காப்பாற்றப்பட்டுள்ளன. பகுத்தறிவு, நாத்திகர் என்று பழிக்கப்பட்டவர்களினால் புகுத்தப்பட்டுள்ளது. அசனை 'என்', என்று கேட்பது இராசத் துரோகம். அர்ச்சுனை 'எப்படி' என்று கேட்பது 'பாபகாரியம்'. அரியாசனமும் பலிபீடமும் இரட்டைப் பிறைகள். மதகுரு இல்லை யேல் மன்னன் இல்லை. மன்னன் இல்லையேல் மதகுரு இல்லை என்ற நிலை. இரு உலகங்கள் இவர்கள் ஆளுகையில். மக்கள் ஒருவரின் வரிச்சுமையையும் மற்றவரின் புராணக்குப்பையின் பளுவையும் சுமக்கின்றனர். அவர்கள் இருவரும் ஆண்டவரின் அம்சம். மக்களைக் காக்கவுடனாய்மைப்படுத்தவுடன ஆண்டவனால் அனுப்பப்பட்டவரன்று கருதப்படுகின்றனர். அவர்களின் சொல்லை சட்டம். மறுத்தால் மரிக்கவேண்டியதுதான். உலகில் இந்த நிலை இருந்துப் சேற்றில்செந்தாமரைபோல் அவ்வப்போது அறிஞர்கள்தோன்றாமலில்லை. அறிஞன் எண்ணத்தின் எல்லையை அதிகப்படுத்திப்பயமென்னும் 'பாஸ்டைல்' சிறையைத் தமைட்டமாக்கி, எண்ணக்கடலில் புதிப புதிய உலகைக் கண்டு புதுமையை உலகிற்குத் தருகின்றான். ஆரவாரம், பதவி இவைகளிற் பற்றின்று உண்மையையும் இன்பத்தின் இருப்பிடத்தையும் காண ஆசைப்பட்டு அலைந்து, தான் கண்டவற்றை மக்கள் பயன்பெறுமாறு பகர்கின்றான். இவ்விதமுறை இல்லாமலிருந்தால், இன்று இவ்வுலகு நாகரிக பற்றவர்களின் இருப்பிடமாக இருந்திருக்கும். அறிஞர்கள் கொடுபையெனும் கொடிய விலங்கை வீழ்த்தி மடைமையை மாய்த்த வீரர்கள். அவர்களே புதுலகை உண்டாக்கிப் பகுத்தறிவைப் புகுத்தி மாநிலத்தோர் வாழ வழி வகுத்துத் தந்தவர்கள். அவ் வீரர்களின் படை முன்வரிசையில் உள்ளவர் வால்டயர்.

1694-ம் ஆண்டு நவம்பர் 21 ஞாயிற்று வால்டயர் பிறந்தார். அன்று தோன்றிய அக்குழவி, வாழும் என்னும் நம்பிக்கையைத் தருவதாய்த் தோன்றவில்லை. ஆதலால் அதை அதிகேக்கிரம் ஞான ரீராட்டுவதில் கருத்துடைவாராய் இருந்தனர் பெற்றோர். அந்தக்குழவிதான், பிற்காலத்தில் தன்போன்றோர்களின் உண்மை உருவை உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டப்போகிறதென்று ஞான ரீராட்டிய குரு கனவிலும் சூது யிருக்கமாட்டான். தாய்மைப்படுத்தப்பட்ட அக்குழந்தைக்கு "பிராங்கோ மேரி அரோ" (Francois Marie Arouet) என்று (வால்டயருக்கு) பெயரிடப்பட்டது. பிராங்கோயின் தகப்பன் ஓராதா கோயில் அதிகாரி. கருத்துக் கெட்டாமல் ஓரகடவுள் இருக்கின்றான் என்று நம்பி ஊதியம்வாங்கும் நேரத்தைத்தவிர மற்றவேளைகளில் மதத்தைப்பற்றிக் கவலைகொள்ளாமல் வாழ்ந்துவந்தவர். வால்டயர் வழக்கறிஞர் ஆகவேண்டுமென்பது அவரின் அவா. பிராங்கோ பத்தாவதாண்டிலே கத்தோலிக்கப் பாபிரியர்கள் நடத்திவந்த "லூயி லீகிரான்ட்" (Louis Le Grant) என்ற கல்லூரியில்சேர்ந்துவழாண்டுகள் பயின்றார். அவர் அங்கு கற்று ஒரு சிறிது கிரீக், பன்மடங்கு

★ வால்டயர் ★

—[வேலக்]—

வத்தின், எண்ணற்ற கவைக்கு உதவாதவைகள் என்று கூறியுள்ளார். அவரின் பதினேழாம் ஆண்டில் இலக்கிய ஆராய்ச்சியில் தன்வாழ்நாளைக் கழிக்கஎண்ணினார். 1713ம் ஆண்டில் பிராங்கோ ஒரு நக்கையைக் காதலித்தார். மங்கையின் மாதா இவர்களின் காதலுக்குத் தடையாய் இருந்தாள். காதலால் காரிகையைச் சந்திக்கச் செய்யப்பட்ட உபாயம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. அந்த நேரத்தில் வால்டயர் அப் பெண்மணிக்கு "உன்னுடைய நிலையை உன் தாய்க்கு வெளிப்படுத்தி அவளின் கோபத்திற்கு ஆளாகாதே. அவளின் திறமையை நீன்கு அறிவாய், உன் அநுபவத்தால். ஆதலால் உன் மனத்தை அவளிடம் முற்றிலும் மறைத்துவிடு. என்னை வெறுப்பதாகவும் மறந்து விட்டதாகவும் அவளிடம் கூறு. அதே நேரத்தில் உனக்கு என்மேலுள்ள அன்பை உன் மனத்திற்குள்ளேயே வளர்ப்பாயாக" என்று வரைந்திருந்தார். இச்செய்தி வெளியானதில் பிராங்கோ ஒன்று நாட்டை விட்டு வெளியேறவேண்டும் அல்லது சிறைசெல்ல வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டது. ஆதலால் சட்டம் பரில் ஒப்புக்கொண்டு அந்தச்சிக்கலினின்றும் தப்பினார். சிறிது நாள் பயின்ற பின் சட்டக் கல்வியின் பால் வெறுப்பேற்பட்டுக் கவிதைகள் இயற்றுவதில் முனைந்தார். மதத்தைப் பற்றியோ அரசாங்கத்தைப்பற்றியோ அவர் அப்போது அறியாதிருக்கவில்லை. நாடகங்கள் எழுதுவதில் நாட்டம் கொண்டிருந்தார். அந்த நேரத்தில் அவர் எழுதிய ஒரு கவிதைபுரட்சிகரமானவதன்று குற்றம் சாட்டப்பட்டு நாடு கடத்தப்பட்டார். அங்கிருந்துதாய்நாட்டிற்குத் திரும்ப அனுமதிக்கிடி, வந்த சிறிது நாட்களுக்குள் பாஸ்டைல் சிறைக்குள் தள்ளப்பட்டு ஓராண்டு கழித்தார். அந்தப்பாஸ்டைல் சிறையில்தான் பிராங்கோ மேரி அரோ தன் பெயரை வால்டயர் என மாற்றவைத்துக்கொண்டார்.

வால்டயர் என்றவுடன் அறிவு உலகம் உள்ளம்மூர்க்கும். வைதிகத்தின் வயிறு கலங்கும். நாட்டிலே மழையிலலை. மக்கள் வாடிய முகத்துடனே வானே கோக்கியுள்ளனர். அந்த நேரத்தில் தோன்றும் மாரியின் கின்னப் பக்கட்டு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. அதே நேரத்தில் காசனோய்க்காரன் கவலைப்படுகின்றான், ஈரம் ஏற்பட்டால் இருமல் வருமே என்றுபயந்து "என் இந்தப் பாழும் மழை வருகின்ற"தென்பான். அதபோல்தான் மதகுருக்கள் எண்ணுவார்கள், ஏன் வால்டயர், ஸூசா, சன்யாட்சன், இங்கர்சால் தோன்றினார்கள் என்று.

அவர்கள் அஞ்சும்படி வால்டயர் செய்த செயல்கள் யாவை? மனிதன் மனிதனாகவே வாழவேண்டும், சுயமாகச்சிந்தனைசெய்யவேண்டும். எவற்றையும் ஆராயவேண்டும். ஒருவன் மற்றவனைப்பிறப்பினால் உயர்ந்தவன் என்று கூறிக்கொண்டு, மற்றவனைகனிதலும் துன்புறத்தவோ, அடிமையாக்கவோகூடாது. அன்பையும் ஆண்டவனையும், பலத்தினாலும் பயத்தினாலும் ஏற்படுத்த முடியாது, இவைகள் வால்டயரின் இலட்சியங்கள். இவ்வித சிறந்த கோக்கங்களைக்கொண்டிருந்த ஒருவரின் பெயரைக் கேட்டவுடன் மதகுருமார்கள் கலங்குகின்றார்கள் என்றால், அவர்கள் காசனோய்க்காரர்கள் என்பதைத் தவிர வேறென்னகாரணம் இருக்க முடியும்?

பதினேழாம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவிலே ஏசுமின்மார்க்கம் எங்கும் பரவியிருந்தது. இவ்வன்பு மார்க்கத்தைத் தழுவின அரசர்களால் சட்டங்கள் செய்யப்பட்டு அறிவும் ஆத்மஞானமும் உள்ளவர்கள் என்ற கருதப்பட்ட குருமார்களினால் ஆமோதிக்கப்பட்டன. இருதாற்ற இருபத்தியுன்று குற்றங்கள் தாக்குத்தண்டனை கொடுக்கக்கூடியவைகளாக இருந்தன. இப்புனிதமானவர்களினால் ஆளப்படும் நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு நீதிமன்றத்திலும் சித்திரவதை செய்யும் இடங்களிருந்தன. எழுத்தாளர்களின் வாழ்க்கை, மன்னன், பிரபு, குரு இவர்களின் கிருப்பையோ, வெறுப்பையோபொறுத்திருந்தன. நீதி வழங்குமிடங்களில் நிபந்தனைச் சிக்கல்களும் பொறிக்கள். கோய்வந்தால் கூப்பிடுவது வைத்திய நிபுணர்களையல்ல, மந்திரம் கற்றிருந்த குருவை. அவர் மந்திரித்து கொடுக்கும் சிறு காகிதத்துண்டே சகலரோக நிவாரணி. அதைக் கொண்டு சாதிக்க முடியாததே கிடையாது. மாதாகோயில் மணி, உலகில் புயல், மின்னல், இடி-இவைகளை உண்டாக்கும் சாத்தானையிட்டியடிக்கும். அம் மணிசெய்யும் அற்புதங்கள் அனேகம். காட்டேரி, முனி, பைசாசம் முதலியன இருக்கின்றனவென்று நம்பப்பட்டது, ஸ்பெயின், போர்ச்சுகல், இங்கிலாந்து, இத்தாலி, ஜர்மனி, அமெரிக்கா, பிரான்சு, எங்கும் மதத்தின் பெயரால் கொடுமைகள் எண்ணற்றவை நடத்தப்பட்டுவந்தன. எங்குபார்த்தாலும் மூடப்பழக்கவழக்கங்கள். இந்தநிலைஐரோப்பாவில் எப்போது? மனிதன் காட்டில் வாழ்ந்த நாட்களில்ல, கற்களைத்தட்டி நெருப்புண்டாக்கிய காலத்திலல்ல, விவங்குகளையே கிருந்தாகக்கொண்ட நாட்களில்ல, நாகரிகம் இன்ன தென்று தெரியாமலிருந்த காலத்திலல்ல, ஏசுமின் அன்பு மார்க்கம்

தந்தி: "புருமர்க்" நிகுச்சி.

சரக்கு நயம்

புருமர்க்

வைரங்கள்

24 மணி
24 மணி
கமட சிறுவம்
கமடக்கும்

பொலகிருஷ்ணநாயுடு & கோ.
பெரிய பஜார் — திருச்சி ருப்பங்குடி

ஏற்பட்டுப் பதினாறு நூற்றாண்டு கட்டுப்பிறகு! உவரும் அவரின் பத்தாயிரந்த காலத்தி! மேலும் விப்பிற்குரிய செய்தி என்ன வென்றால், இந்த அன்பு மார்க்கத்தைக்காப்பாற்றவே இத்தனைக் கொடுமைகள், ஏமாற்று வித்தைகள்!!

சீறையினின்றும் வந்த வால்டயர், அசனையும் ஆராதனைக்காரர்களையும் தாக்கி எழுதியதின் விளைவாக நாடுகடத்தப்பட்டு இங்கிலாந்து சென்றார். அங்கு போப், (Pope) யங், (Young) சென்டர்பீட்டி (Chesterfield) தாம்சன் (Thomson) ஸ்கிப் (Swift) புல் (Bull) கான்சீவ் (Congreeve) முதலியவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டார். மதவெறுப்புரட்டி ஆராயத் தொடங்கினார். மக்கட்கும் மதத்திற்கும் உள்ள தொடர்பை ஆராயுவதில், சுயசிந்தனை சிறிதும்பாபாவரும் செயலாற்றும் பரிதாபகரமான நிலையையும், நல்ல பண்புகளைவிட அதுவல் உடைஅதிகரிப்புப்பெற்றிருப்பதையும், வாழும் பரிதாபிகள் உரிமைகளைவிடச், சிலைகளுக்குச் சதைத்துபேன எலும்புகளுக்கும் அதிக சலுகை காட்டப்படுவதையும் அறிந்ததன் திறமையை முழுவதையும் உபயோகித்து வேஷதாரிகளைத் தாக்கினார். சரித்திரம், சான்றாளுடன் சாற்று உண்மையை யாவரும் உலகமும்படி உணர்த்து, நியாயமாக இருப்பதற்கும், வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சிகரமாய் இருப்பதற்கும் மதத்தின் உதவியை நாடிய மக்களின் நிலையை கினைத்து அவர்கள்பால் பரிதாபப்பட்டார். கததோலிக்கர்களுக்கு, நாட்டெண்ணெயும் வால்டயரைத் தூற்றுவதில் ஒத்துழைத்தனர். வால்டயர் விசிய குண்டு அவர்களின் அஸ்திவாரத்தையே அலைச்செய்தது. அசன்முதற்கொண்டு ஆண்டுவை, பட்டதாரி முதற்கொண்டு பாரிவரை, வயோதிகள் முற்றம் கொண்டு வாலிபர்களை எவரிடத்தும் எங்கும் மூடப்பழக்கவழக்கங்கள் மலிந்துகிடந்தன. ஆதலால் வால்டயர் எழுத்துத் திறமையைப் பயன்படுத்திப் பகுத்தறிவு வளர்க்கும் நாடகங்கள், கவிதைகள், கட்டுரைகள், கதைகள் இயற்றி மக்களைச் சீர்திருத்தும் முறையில் ஈடுபட்டார். ஐரோப்பாவில் எம்மூலையிற் சிறுஅதீதையோ அடக்கு முறையோ நடத்தாதுகூட வால்டயரின் கருத்திற் படாமல் போகாது, உடனே கண்டனக் கருத்துகளை எரிபுலைப்போல்க்கும் வால்டயரின் பேனா. அதுபட்டு மல்ல, அவர் கேலிச்சித்திரங்கள் வரைவதில் கைதேர்ந்தவர். அவருக்குக்கிடத்த வாய்ப்புகளை எழுதுவிடாமல் இடம்பொருள்காலத்திற்

அடுத்த பக்கம் பார்க்க

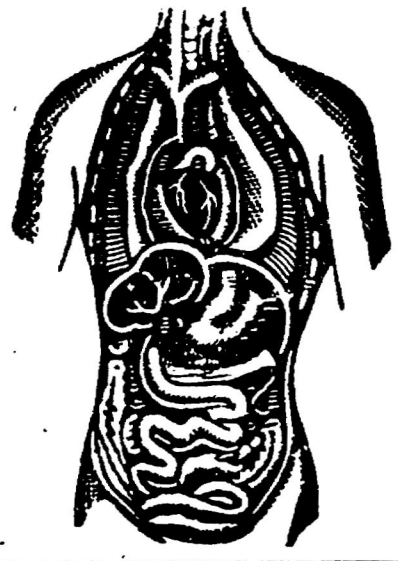
உறையூர்

எஸ். எம். எஸ். ஆர். பி.

சொந்தக் கைத்தறி கலர்புடவைகள் & 3-அகலம் தோத்திகள், சரிகை அங்க வஸ்திரங்கள்.

100, 80-௭௫. தூலில் தயார் செய்யப்பட்டது. உத்திரவாதமுள்ள சாயம். உறுதியான-உடை, சுத்தமான-சரிகை, உயர்தரமான-ரகங்கள், காணாமலான கிழைகள்.

S. M. S. R. பாலகந்தாங், கைத்தறி ஜவுளி வியாபாரம், 84, முஞ்சவர்ணம்மாமியோலித் தெரு, உறையூர் P. O. திச்சி.

ஜெயராமகாயசுத்திலேகியத்தைச் சாப்பிடுங்கள்
தலைவலி, மயக்கம், வாந்தி, நெஞ்சவலி,
வயிற்று வலி, புளித்தேப்பம், வயிற்றுப்பிச்சை,
தடல்வாதம், இடுப்பு வலி, மூலநோய்,
இவைகளைப்போக்கி மலத்தைச்சுகமாய்ப்பிரிக்கும்

அற்புத சஞ்ஜீவி

ஜெயராம காயசுத்தி லேகியம்

1-சேர் ரூ 4 1/2-சேர் ரூ. 2-2-0.

எ. பி. டி. வேறு.

ஜெயராப ஷுவத்தியசாலை,

28, காசிவீஸ்வர சர் சீழ்வீதி, கும்பகோணம்.

வால்டயர்

7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

சேற்றமுறையை மாற்றிப், பகுத்தறி
வெளும் ஒரேசாக்கை மக்கட்கு
கூழ்க்கினார். சரக்கு நேர்மையாக
வா. அறிவுக்குவிருந்தீரகவும் இருந்த
காரணத்தால் நன்கு விலையாயிற்று.
தன் ஆணித்திறமான ஆதாரங்கள்
கொண்ட ஆராய்ச்சி அறிவின் பலத்
தையும் அதனால் கிடைத்த பண
பலத்தையும் துணைகொண்டு படை
பலக்கொண்ட மன்னர்களையும்,
மக்களின் மதியைத் தைத் துணை
கொண்டு மதிப்புப்பெற்ற ருருமார்
களையும் தாக்கினார். எல்லாக்கலைகளையும்
அறிந்திருந்தார். கிரேக்கநாட்டுத்
தத்துவஞானி அரிஸ்டாடில் (Aris-
totle) ஆண்களைவிடப் பெண்
களுக்குப் பற்கள் அதிகம் என்று
உலாத்ததைத் திருப்பித் திருப்பிக்கத்
தோலிக்க விஞ்ஞானிகள் கூறிவந்
தனர். மற்றவர்களுள் அவர்கள் அப்
படிச்செல்லுகின்றார்களென்று
பேசுவதில் திருப்தியடைந்திருந்த
நேரத்தில், வால்டயர் அது உண்
மையா என்றறியப் பற்களை எண்
னிப்பார்த்தார். எதையும் ஆராய்ந்து
அறிபாய்விடுவது அவரின் வழக்க
மல்ல. அப்பொழுது ஐரோப்பாவிலே
முன்று சக்திகள் இருந்தன— அரி
யாசனம், பிலிப்பை, வால்டயர்—
இவைகள் மிகைப்படுத்திக்கூறுவ
தாகாது. “ஆழமான கருத்து, கற்
பனை, மேன்மைத்தன்மை, பகுத்
தறிவு, உண்மை, தத்துவஞானம்,
கலை, உற்சாகம், உறுதி, தாய்மை,
நிறமை ஆராய்ச்சி இவைகளில்
உங்களுக்கு விருப்பமிருக்குமாகில்
வால் யரிடம் காண்பீர்களாக”
என்று கீதே (Coethe) என்ற
ஜெர்மன் நாட்டிற்குள் கூறியுள்
ளான்.

அயல் நாட்டில் 27 ஆண்டுகள்
கழித்ததின், பாரிஸ் நகரத்துக்கு
வால் யர் திரும்பினார். எந்த அரசு
குறிப்பதற்கும் அதுவரை கிட்
டல், அவ்வளவு அமோக வா
வேற்பு. அவர் எழுதிய நாடகம்
ஒன்று அவர் முன் நடித்துக்கிட்
டப்பட்டது. மன்னரும் மதகுரு
மார்களும் அப்பொழுது அழிந்த
பேக்கில்லை, இருந்தனர். என்ன
செய்ய முடியும்? மக்களின் உணர்
ச்சுபென்ற மின்சாரத்தின் உதவி
கொண்ட அதிக பிரகாசம் உள்ள
மிச்சர விளக்கு வால்டயர். அவ்
விளக்கிற்கு விளத்தேட முயன்றால்
மிச்சர ஷாக் (Shock) அடித்து
அழியவேண்டியதுதான்; அதனால்
வாளாவிருந்தனர். சுகல செளகரி

யங்களுடன் பிரான்சு நாட்டிலே
வாழ்ந்து, நாட்டுமக்கள் ஒவ்வொரு
வரின் மனதிலும் வசித்தார். 1778
மேமாத இறுதியில் வால்டயர்
மரணப்படுக்கையில் இருப்பதாகக்
கூறப்பட்டது. அவரின் ஆன்மா
ஆண்டவனின் அடியை அடைய
வேண்டுமென்று கருதிய உறவினர்
ஒருவர், பாதிரியை அழைத்து வந்
தார். பாதிரிகளின் செயல்களைக்
கண்டித்துத் திருத்த எண்ணினாரே
யொழிய அவர்களைவெறுக்கவில்லை,
மனிதர்களென்ற காரணத்தால்.
வால்டயரின் வந்தனம் செலுத்
தப்பட்ட பாதிரி சிறிது நேரம்
பேசியபிறகு எசுவின் தெய்வீகத்
தன்மையை ஒப்புக்கொள்கின்றீர்
எனக்கேட்டவுடன், “என்னை அமை
தியுடன் இறக்கவிடுங்கள்” என்று
கூறிவேறுபக்கம் திரும்பிப்பிடுத்துக்
கொண்டார். இறுதி நேரத்தில்
வெற்றி கொள்ளலாம் என்று
எண்ணிவந்த பாதிரி ஏமாற்றத்
துடன் திரும்பினார்.

உவர்க்கினர் (Wagniere) 1778
மேமாதம் 30-ம் தேதியன்று இரவு
11 1/2க்கு, வால்டயர் இறந்தார்
என அறிவித்தது. கலைகளின் இரு
பக்கங்களிலும் செழிப்புடைய மரங்
கள் உள்ள அமைதியான ஓர்நதி
யைப்போல் இன்னலின்றி வாழ்க்
கையின் முடிவாகிய அலையற்ற
இயற்கையென்னும் கடலில்கலந்
தார்.

பிரான்சுநாட்டிலே எந்தப் பாதிரி,
மனிதனின் உரிமையைக்காக்கமுன்
வந்தான்? எந்தப்பிரபு ஏழைகளின்
கண்ணீரைத் துடைத்தான்? அவன்,
சந்தேகப் பட்டவர்களின் சங்க
டத்தைத் தவிர்க்கவந்தான்? தாக்குத்
தண்டனை கொடுக்கக்கூடிய 223
சட்டங்களை எதிர்த்துப்போராடிய
வன் அவன்? மரச்சட்டத்தில்பொரு
த்தி வதைக்கப்படும் மனிதனைப்
பார்த்து எந்த அர்ச்சகன் இரங்கி
னான்? பிரான்சு நாட்டிலே ஓர்சுதந்
திவாதி மரியாதை செலுத்தவோ,
கண்ணீர் சிந்தவோ யோக்கியதை
உள்ள ஓர் அர்ச்சகனின் சமாதி
யுண்டா? அவர்கள் வால்டயரை
இகழ்ந்து கூறுவதா? பழிப்பதா?
அறிவுஉலகம் அதை ஏற்குமா?
ஐரோப்பாவில் மட்டும் வால்டயர்
வாழ்ந்து இறக்கவில்லை. மூடப்
பழக்க வழக்கங்கள் உள்ள எந்த
இடத்திலும் வால்டயர்கள் இருக்
கின்றார்கள், பாஸ்டைல்கள் உள்ள
இடத்தில் வால்டயர்கள் வாழ்நீன்
றார்கள் அவைகளை தகர்த்தெறிந்து
வேற்றி கொள்ள.

பாரதிதாசன் நிதி

இவ்வாரம், பாரதிதாசன் நிதித்
காகத் “திராவிட நாடு” காரிய. வ
யத்திற்குப் பணம் அனுப்பியவர்
களின் கிபரம் கீழே தரப்படுகிறது:-

சிங்கப்பூர் பாரதிதாசன்
நிதிச்சுமட்டியார் ரூபா 3292 12 0
கோலாலம்பூர் பாரதி
தாசனநிதிச்சுமட்டியார் 1601 0 0
சிலாங்கூர் மருத்துவ
சங்கத்தார் 501 0 0

காரைக்குடி இராம-சுப்பையா மூலம்
வருவானவரம்:- பா. ச. வே. பெ. த்
தண்ணாடார் ரூ 15-0-0; என். ஆறு
முசும்பிள்ளை 31-0-0; பி. எஸ். பி. இராம
சாமி 10-0-0; காரைக்குடி புதுமைப்
பதிப்பகம் 11-0-0; புதுக்கோட்டை வெ.
சோமசுந்தரம் 25-0-0; புதுக்கோட்டை
பி. அரங்கசாமிநாயுடு 20-0-0; புதுக்
கோட்டை எம். பரமசிவம் பிள்ளை
10-0-0; புதுக்கோட்டை அ. கு. சி. சிவ
சுப்பிரமணியமுதலியார் 10-0-0; காரைக்
குடி மணிவால் கம்பெனியார் 5-0-0;
காரைக்குடி ச. கு. ம. மெய்யப்பசெட்
டியார் 5-0-0; கோரூப்பட்டு சொ. அழ
கப்பச்செட்டியார் 5-0-0; காரைக்குடி
அ. மெ. அ. மெய்யப்பசெட்டியார் 5-0-0;
காரைக்குடி அ. மு. அருணாசலம் 5-0-0;
காரைக்குடி பாபலிநாசகாடார் 5-0-0;
புதுக்கோட்டை டி. என். கோவிந்தராசுலு
5-0-0; ஒருநண்பர் 5-0-0; ஆத்தங்குடி
ஏ. எஸ். கே. ஆர். சந்திரசேன் 5-0-0;
குறிப்பு:- தோழர் இராமசுப்பையா மூலம்
வருவான ரூபா 177-0-0 செலவடிக
மீதி ரூபா 156-0-0 மட்டும் என்னிடம்
சேர்ப்பிக்கப்பட்டுவிட்டது.

போளூர்த்தோழர் கா. சுப்பிரமணி
யம்மூலம்:- கா. சுப்பிரமணியம் 5-0-0;
எ. பி. பாலசுப்பிரமணியம் 5-0-0; என்.
வி. இராசவன் 5-0-0; சிறுவன் ஞார் அப்
பாவு 3-0-0; என். சுப்பிரமணியம் 2-0-0;
ஆக ரூபா 20-0-0

திருச்சித்தோழர் கே. கே. சாமிமூலம்:-
கே. கே. சாமி 5-0-0; என். வி. கிருஷ்
ணன் 2-0-0; டி. ஆர். சுப்பராயலு 2-0-0;
மு. கணகசபாபதி 1-0-0; என். ஏ. சுப்
பையா 2-0-0; பி. ஏ. கிரி 10-0-0; ஆக
ரூபா 22-0-0

நிலக்கோட்டைத் தோழர் துரைராசன்
மூலம்:- என். அ. பிரதீப்கம் 3-0-0; துரை
ராசன் 2-0-0; ஆர். துரைசாமி 1-0-0;
பி. பொன்னம்மா 1-0-0; ஏ. இராமசாமி
1-0-0; மற்றும் கணபங்கன் 1-8-0; ஆக
ரூபா 10-0-0

திருப்பூர்த்தோழர் ஜி. தேவராசன் ரூ
5-0-0; சென்னை ப. லுண்டோர்ஸ் எஸ்.
பாலசுந்தரம் 5-0-0; சென்னை ஜி. பி. ஒ.
கிளார்க் தோழர் கே. இராசமாணிக்க
மும் கணபங்கன் ரூபா 10-0-0;

திண்டுக்கல் சக்தி நாடகசபையார்:-
ஒரு ரூபா தந்தவர்கள்:- இரத்தினம்
வேலாயுதம், நாச்சியப்பன். கிருஷ்ண
மூர்த்தி இரத்தினம் ஆதிமூலம், மாணிக்கம்
செல்வமுத்து, ஜேனுவாசன், நாராயண
பிள்ளை, ஆறுமுகம் வேலையா, ராஜுலு
வடமலை தர்மராசன், பரமார்த்தலிங்கம்.
பனிரண்டணு தந்தவர்கள்:- சுப்பிரமணி
யம், ஆழ்வாரா, அருணா. எட்டணு உத
வியவர்கள்:- குப்புசாமி, மகாதேவன்,
வடிவேல், இராசசேகரன், கண்ணன்,
சுப்பிரமணியம், கிருஷ்ணன், ஜேனுவாசன்,
இராசப்பா, கிருஷ்ணமூர்த்தி நாராய
ணன், சந்திராசா, பன்னுன்னிநாயர்,
பாண்டுரங்கன், துரைராசா, சுப்பிரமணி

யன், ஜேனுவாசன், பாண்டியன், கோபால்
கிருஷ்ணன், நாராயணசாமி, நடராசன்,
இராமகிருஷ்ணன், கோவிந்தன், கோபா
லன், கந்தசாமி, குருசாமி, குட்டப்பன்,
அப்பு, ஜேனுவாசன், சுப்பையா, கிருஷ்ண
மூர்த்தி, செல்வராஜ், சந்திராப்பாள்,
கந்தாரிடாய், இரண்டு ரூபா தந்தவர்
ஜி. தர்மராஜன், ஆக ரூபா 37-0-0

வேறு, எட்டணு அனுப்பியவர்கள்:-
சிவராமப்பேட்டை சாமி, மாரியப்பன், வீரா
சாமி, ஞானசுந்தரம், சோமசுந்தரம்,
சென்னை துரைஅரசன், பார்த்தசாரதி,
தினையாநாடு, கபாலி, கோவிந்தராசன்,
ஜேனுவாசன், நடராசன், உலோகநாதன்,
தேவராசன் அருணாசலம், சுப்பிரமணியன்,
ஏகாம்பரன், முருகேசன், திருநாவுக்கரசு,
மோகனகணேசன், சுப்பிரமணியம், இராசா,
சுப்பிரமணியன், ஞானப்பிரகாசம், கோதண்ட
பாணி, குப்புச்சாமி, சமரன், குப்புச்
சாமி, இராமமூர்த்தி, இராமகிருட்
டினன், சேதுபதி, வீராசுவன்,
விநாயகம், குப்புச்சாமி, அண்ணாமலை,
கோவிந்தராசன், இராமன், கண்ணன்,
இராஜ், திருநாவுக்கரசு, தனபாலன், பால
சுப்பிரமணியன், கண்ணன், பார்த்தசாரதி,
செல்வராஜ், கோவிந்தன், நரசிங்கராவ்,
முருகையன், ஒரு அபிமானி, வடிவேல்,
சம்பந்தம், தனபால், பார்த்தசாரதி, கீல
கண்டன், வேணுகோபாலன், லோகோ
பகாரம், கண்ணையலால், சந்திரசேகரன்,
சந்திரசேன், நரசிம்மன்;

நாலணு அனுப்பியவர்கள்:- சென்னை
வடிவேல், இராமச்சந்திரன், இராசய்யா,
சாரங்கபாணி, உலோகநாதன், மணி, சச்
சிதாந்தம், நவீதம், ஜெகந்நாதன்,
விவேகானந்தன், செல்வநாயகம் ஆகிய
வர்கள்.

சி. என். அண்ணாத்துரை
பொருளாளர்

“பழைமை மோகம் கொண்டவர்கள் ஒழிக”

“இந்துமாதர்கள் தனித்துவாழ்
வும், வாழ்க்கைக்குத் தேவையான
ஜீவனம் சடரீமைபெறவும் அருகதை
யுடையவர்கள் என்பதற்காக டாக்
டர் தேஸ்முகர் அவர்கள் கொண்டு
வந்த மசோதா அங்கீகாரம் பெற்
றது குறித்து நான் அகமகிழ்வுகொள்
ளுகிறேன். இந்து மாதர்களின்
நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமாகாது.
மனையின் தெய்வமாக இந்துமாதர்
கருதப்படுகிறார்கள். ஆனால் உண்
மையில் அரசாங்கத்தின் அநியாயச்
சட்டத்திற்கு அடிபையாகவே
இருக்கின்றார்கள். மதத்தின் பெய
ரால் உயர்ந்த பொறுப்புகளை வகிக்
கவுந், நியாயமான உரிமைகளை இழக்
கவும் இச்சட்டம் அவனை உள்ளாக்கு
கின்றது. பன்னெடுங்காலமாகப்
பெண்ணினம் இன்னல்களை அனுப
வித்து வந்திருக்கிறது. மனித சமு
கத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரின் அடிப்
படை உரிமைகளான, சமுதாய
பாத்யதைகளும் சட்டநியாயமும்
மறுக்கப்பட்டே வந்திருக்கிறது.
பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்குத்
தடங்கலாகவே இந்து சமுதாயம்
இதுகாறும் இருந்துவந்திருக்கிறது.
இதனால் தேசியமுற்போக்கு முன்
னணி வாழ்வும் பாதிக்கப்பட்டிருக்
கிறது.

வாழ்வில் இன்பமிழந்து துன்பம்
நிறைந்தவர்களாக இருக்கும் மாதர்
சமூகத்திற்கு டாக்டர் தேஸ்முகர்
அவர்கள் சட்டம் பெரும்
சேஷமத்தைக் கொடுக்கும், இந்
தியா சுதந்திரநாடாக உன்னத
வாழ்வு நடத்தவேண்டுமானால், இந்
தச் “சட்டத்தை ஆசேஷிக்கும்
பழைமை மோகம் கொண்ட பேர்
வழிகளை நாம் ஒழிக்கமுன் வரவேண்
டும்” என்று விஜயலட்சுமி பண்டிட்
அவர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்
திருக்கிறார்கள்.

கிளி மார்க்
பட்டணம் பொடி.

நிறம் காரம் மணத்தில் நிரூபித்து
இன்றே உங்கள் தேவைக்கு ஆர்டர் செய்யுங்கள்.

எ. எஸ். ராஜன் அண்டு கம்பெனி,
தபால்பெட்டி, நெ. 1155,
பழையவண் ணாரப்பேட்டை, சென்னை.